

Egységesen, fegyelmezetten!

VILÁG PROLETÁRJAI,
EGYESÜLJÉTEKI

MECSEKI

Ércbányász

A MECSEKI ERCBANYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

1989. AUGUSZTUS 30.

KÜLÖNKIADÁS

A megszüntetés következményei:

Az uránbányászat és feldolgozás megszüntetésével közvetlen és közvetett hátrányok érik a népgazdaságot, szűkebb és tágabb környezetünket:

1. Megszűnik a konvertibilis valutát kiváltó közvetlen anyagimport: acéltám, fenyő bányafa, fenyő rönk, darabos kén, piridin, divinilbenzol, stírol.

2. A Szovjetunió által az uránbányászat fejlesztésére nyújtott 10 éves kamatmentes hitel meg-

szűnik, újabb hitel felvételére e címen nem nyílik lehetőség. A tárgyévi törlesztést nem lehet újabb hitelekkel fedezni, sőt a törlesztést meg kell kezdeni.

3. A paksi fűtőelem ára megdrágul.

4. Az állami nagyberuházásként épülő V. sz. bányauzem kivitelezésére felvett államkölcsön törlesztés és annak kamata a költségvetés számára kiesik.

5. A társadalombiztosításra hárul a foglalko-

zási ártalmat szenvedett dolgozók és a bányászati keresetkiegészítésben részesülők járadékának folyósítása, melyet eddig vállalati költségekből fedeztünk.

6. A leépítésre kerülő dolgozóknak új munkahelyet kell biztosítani beruházás útján, vagy munkanélküli segélyben kell őket részesíteni.

7. A vállalatunkkal kapcsolatban álló egyes szállítókat és szolgáltató vállalatokat (Pannon Volán, Mecsekvidéki és

Tolna Megyei Vendéglátó Vállalat, Patyolat stb.) érzékenyen érinti a vállalati felhasználás, igénybevétel kiesése.

8. Vonzáskörzetünkön túl is működnek olyan vállalatok (Szolnoki Kénsavgyár, Tiszamenti Vegyiművek, Országos Érc-és Asványbányák úrkúti mangánbányája) melyekre megrendítő hatással lenne vállalatunk megszűnése, hiszen termelvényük jelentős részét a Mecseki Ércbányászati Vállalatnak értékesítik.

9. A kifizetett lakásépítési, -vásárlási támogatások szociális bizonytalanságot okoznak a várható csökkenő keresetek miatt. Ez a fogyasztás egyéb szféráiban is feszültségeket okoz.

10. A vállalat felszámolása után egy sor, elsősorban környezetvédelmi jellegű munka, még több évre elhúzódik, némelyek állandó jelleggel megmaradnak, melyek a bányák létének velejárói.

11. A vállalat felszámolása igen sok munkajogi problémát is okoz, melynek jelentős anyagi kihatása is van.

A vállalat 7,5 milliárd forint bruttó és 4,3 milliárd forint nettó állóeszköz állományából a termelés leállításánál 1,5 milliárd forint bruttó, ill. 1 milliárd forint nettó értékű épületet, gépeket és berendezést hasznosíthatunk.

Csöndör László felvétele

Miért vesz részt a demonstráción?

Molnár György csa- szolidaritás elvének ér-
patvezető vágár (III. sz. vényesítésének alapján
bányaüzem): Természe- a kőolaj- és földgázbá-
tesen ott leszek, kiszál- nyászat dolgozói teljes
lás után innen az üzem- együttérzésükről bizto-
ből indulunk együtt a sítják a mecseki me-
csapattal. Optimista va- dence teljes kollektívá-
gyok, hiszek abban, ját. Valljuk, hogy nem
hogy mi itt hasznos lehet bányabezárásról,
munkát végzünk és a vállalat felszámolásról
vállalat, ha csökkentett úgy dönteni, hogy több-
létszámmal is, de to- ezer ember sorsáról
vább fog termelni. Ez a előre nem gondoskod-
demonstráció jó alka- nak. Addig, míg a tiszt-
lom arra, hogy az egész tességes jövőre nincs
ország tudomást szerez- garancia, ezzel foglal-
hessen a problémáink- kozni nem szabad!

Blazsekovics József

(Szolg. ü.) rendész: Azt várom, hogy a kormány ránk figyeljen, s ne csak beszéljen hanem teremtsen is új munka-
helyeket a megyében.

Misák Sándor kör- letvezető helyettes (III. sz. bányász): Jó volna, ha az a nagy ma- tematikus ott fenn, az Ipari Minisztériumban nemcsak felülről lefelé, hanem alulról fölfelé is megtanulna összeadni. Valahogy azt is figye- lembe kéne venni, hogy mit adott ez a vállalat a városnak és a megyé- nek. Mondjuk, amikor még nem szorultunk állami támogatásra. Itt most családok ezreinek sorsáról van szó. Természetesen én is ott leszek a demonstráción. Szeretném ha nem tör- ténne meg mégegyszer az, ami a magyar bá- nyászattal 1967-ben történt.

Matajsz József Orosz- lányi Szénbányák:

Rendszerszemléletű döntést várunk!

Csöndör László felvétele

— Mi, orosz-
lányi bá-
nyászok mély-
ségesen
együttérzünk a magyar
bányász-
vállalatának dolgozó-
ival. Levelet küldtünk
Kovács Lászlónak, a
BDSZ főtitkárának,
hogy a kormány-
nyal való tárgyalásaik
során nekünk milyen
javaslataink vannak.
Felkértük, szóljon arról,
hogy a jelenlegi gazda-
ságpolitikai elgondolá-
sok a szénbányászat és
az egész bányászat
torz megítéléséhez ve-
zetnek. Álljon ki amel-
lett, hogy a jelenlegi
irreális közgazdasági
megítélés a bányák jó-
vedelmezőségének meg-
mérettetése során szá-
munkra csakis kedve-
zötlen megítélést ered-
ményezhet, mely a tár-
sadalmat is ellenünk
fordíthatja. Térjen ki
az anyagi, erkölcsi, szo-
ciális elismerések szer-
kezetének hibáira is.

Parádai Csaba szak-
vezető vágár (III. sz. bá-
nyaüzem): Lehet, hogy
felszámolnak bennün-
ket, mert azokat ott
fönn az íróasztalok mö-
gött csak a számok ér-
deklük, nem az embe-
rek sorsa. Természe-
sen elmegyek, de talán
jobb lett volna, ha ezek
az okosok jöttek volna
el ide a bányába. Ak-
kor legalább tudnák,
hogy miről is dön-
tek.

Dékány László (Kut.
mf. üzem) személyzeti
vezető: Nem old meg
semmit a demonstráció.
Ha nincs pénz, kár
minden szóért. Aho-
gyan üzemünk sem
tudta elkerülni a fel-
számolást, úgy a váll-
(Folytatás a 3. oldalon)

Kovács István (Szolg.
ü.) gk. előadó: Nem a
demonstrációval kelle-
ne kimozdítani a holt-
pontról a vállalat hely-
zetét. Ez a vállalati
kollektíva többet érde-
mel, sem, mint hogy
felszámolják. Azaz, ha
eddig jók voltunk,
mint uránbányászat,
akkor most a kormány
oldja meg, biztosítsa
mindannyiunk foglal-
koztatását.

Kóczy József Orszá-
gos Kőolaj- és Gázipari
Tröszt: — A munkás-

MECSEKI Érbányász

Felelős szerkesztő:
Kablár János

Szerkesztő:
Ragoncsa János

Kiadja:
a Mecseki Érbányászati
Vállalat

Felelős kiadó:
Varga Mihály

Miért vesz részt a demonstráción?

(Folytatás a 2. oldalról)

latnak sem sikerül ez. Szerintem. Természetesen ott leszek és meghallgatom mit mondanak a nagygyűlés szónokai.

Simon József a Szakszervezetek Baranya megyei ügyvezető elnöksége: — Nemcsak szolidárisak vagyunk az uránosokkal, de tevélegesen támogatjuk is céljainkat, ezt a szakmai szervezetek nevében is mondom. Olyan szakmák nevében is, akiket közvetlenül is érintene a leépítés, mint a kereskedelem, egészségügy, pedagógusok, személyszállítás. Még fontosabbnak tartom, hogy tudatosítsuk, amennyiben a felszámolás valóban elkerülhetetlen lenne, akkor több ezer ember szociális biztonságát kell megteremteni, melyre sem a megye, sem az ország nincs felkészülve. Engem személy szerint is nyomaszt a felelősség, úgy, mint aki 13 évig a vállalat dolgozója voltam: mi lesz a 40 éven felüliekkel, a megromlott egészségi állapotú emberekkel, előttük milyen perspektíva áll?

László József fürdőkezelő, rehabilitált bányász (III. sz. bányász): Természetesen én is ott leszek. Fel kell hívni rá a figyelmet, hogy mi történik velünk.

Földesdi István (V. sz. bányász) körletvezető: Én nem hiszek a demonstráció eredményességében. Igazából senki sem figyel ránk, így ettől nem fog megváltozni semmi sem. Ha eddig nem mentek jól a dolgok, akkor majd egy ilyen megmozdulástól várjuk a csodát? Persze azért próbáljuk meg, én is ott leszek.

Székely Jenő Bakonyi Bauxitbánya, Tapolca: Az április 20-án hozott kormánydöntést követően nálunk is feszült a hangulat, itt is bizonytalanná vált többszáz ember sorsa. Mi is szót emeltünk, sőt kilátásba helyeztük, ha a további foglalkoztatást nem biztosítják, sztrájkot hirdetünk. Akkor jóleső érzéssel vettük tudomásul más bányavállalatok, a BDSZ támogatását. Ebből adódik, hogy természetes kötelességünk

a mostani szolidaritás. nyaüzem) segédvájár: Messzemenően nem értünk egyet azzal a koncepcióval, hogy felszámoljanak egy kollektívát úgy, hogy nem gondoskodnak ezzel egyidőben további sorokról.

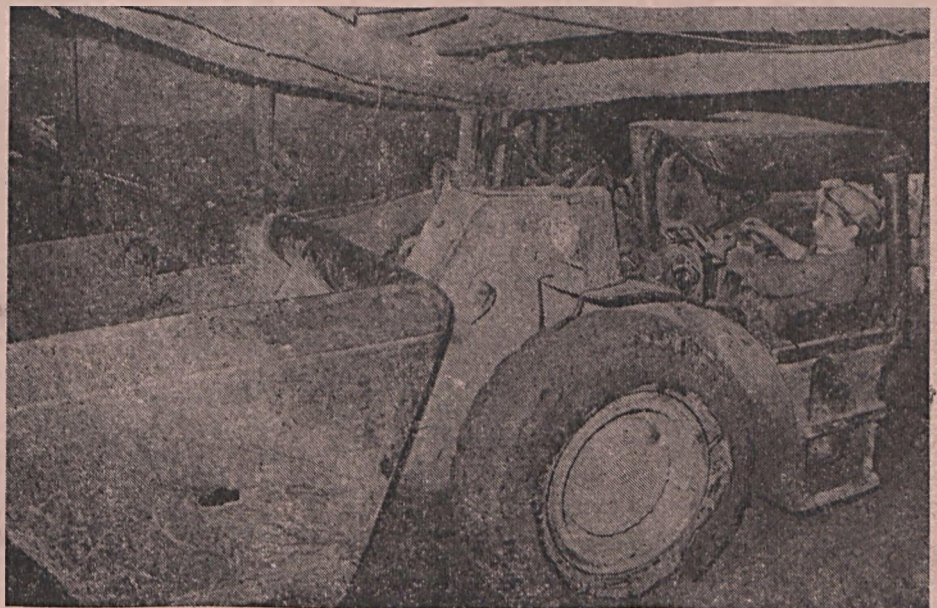
Tóth Csaba segédaknász (III. sz. bányász): Szerintem a sorunk fölött már korábban döntöttek. Ha pedig így van, akkor most a kormánynak meg kell oldania a problémáinkat. A nagygyűlésre természetesen én is elmegyek, de nem hinném, hogy bármi megnyugtatót fogunk hallani az illetékesektől.

Acs Zoltán (Mecseki Szénbányák Vállalat István akna termelő körletének főbizalmija): Nemcsak én, hanem kollektívánk is egyetért a MÉV demonstrációjával.

Túl azon, hogy annak idején a MÉV volt szolidáris velünk s most mi vagyunk Önökkel. Küldöttségünk részt vesz megmozdulásukon.

Léb József (V. sz. bá-

Dr. Ruzsa Csaba megyei főorvos: A MÉV megszűnésével közvetlen és hosszútávú károk érik az amúgy is igen nehéz helyzetben levő baranyai egészségügyet is. A vállalat közvetve vagy közvetlenül dolgozóinak érdekében nagy anyagi segítséget nyújtott több egészségügyi intézménynek, így az Orvosi Egyetemnek, a Harkányi Rehabilitációs Központnak, a Szülészeti Klinikának, a 400 ágyas klinikának és sorolhatnám tovább — műszerekkel, épületek létesítésével, felújításával. Ez azonban csak a dolog egyik oldala. Egy színvonalas, komoly eredményeket elérő rendelés is megszűnik, vagyis romlik az egészségügy mennyiségi és minőségi ellátása.

Munkahelyet a gyermekeinknek is!

Csöndör László felvétele

Mindig teljesítettük legfőbb tervmutatóinkat

Bízunk a jövőben!

Legyen a munkatársunk!

A Mecseki Ércbányászati Vállalat, melynek dolgozó kollektívája kiérdemelte

— 1964-ben a Szakszervezetek Országos Tanácsa és a Minisztertanács vörös vándorzászlaját,

— 1968-ban a Kiváló Vállalat címet,

— 1971-ben a Nehézipari Minisztérium és a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezetének dicséző oklevelét,

— 1972-ben és

— 1973-ban a Kiváló Vállalat címet,

— 1975-ben a Munka Vörös Zászló Érdemrendet,

— 1981-ben a Kiváló Vállalat címet,

— 1986-ban az Ipari Minisztérium és a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezetének dicséző oklevelét,

mely 28 éve folyamatosan teljesíti legfőbb tervmutatóit, és ebben az évben is, rendkívül megnehezített helyzete ellenére is teljesíti exportkötelezettségét,

felvételre keres:

föld alatti munkahelyekre

vájár

segédvájár

csillás, szállítócsillás

munkakörökbe.

kereset Ft/hó

18 000—27 000

16 000—20 000

10 000—16 000

A kereset az elért teljesítménytől függ.

Hűségjutalom, munkahelyi pótszabadság, védőruha, étkeztetés, tüzelőjárandóság, kedvezményes villamosáram díj, munkásszálló és egyéb szociális juttatások.

Felvételi feltétel: Orvosi alkalmassági vizsga, 18—40 év közötti életkor.

Jelentkezés: PÉCS, 39-es dandár út 19. Pf. 121. 7614. Telefon: (72) 15-856.

JÖJJÖN DOLGOZNI AZ URÁNIPARBA!

Bízunk a jövőben! Sokan kérdezik mostanában, hogy egy megszüntetés előtt álló vállalat, melynek inkább a létszámleépítésre kellene törekednie, milyen alapon hirdeti, hogy munkatérőt keres.

A kérdésre **Varga Mihály**, a Mecseki Ércbányászati Vállalat vezérigazgatója válaszolt:

— Nincs ellentmondás a létszámleépítés és a hirdetés között. Valóban keresünk embereket vajúvégi munkákra. Értsék meg, nekünk továbbra is évekig eleget kell tennünk nemzetközi és hazai szerződéseknél!

Hozzáteszem, hogy évente cserélődik vállalatunk összlétszámának egynegyede. 1500 ember hagy el minket átlagosan minden évben. Mindenesetre az adminisztratív dolgozók körében a létszámleépítést már elkezdtük.

Mi értéket termelünk — dolgozni akarunk!

Csöndör László felvétele

MECSEKI

VILÁG PROLETÁRIJAI, SOVJETOLJAI

Érlebányász

A MECSEKI ÉRLEBANYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXVI. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM

ÁRA: 2,30 FORINT

1989. SZEPTEMBER 1.

Bányásznapi köszöntő

Írta: Czipper Gyula miniszterhelyettes

Az idei bányásznapon immár 39. alkalommal köszöntjük a bányászokat. Ezt az alkalmat ragadom meg, hogy a megye bányászlapjaiban tisztelettel köszöntsem a mecseki szén- és uránbányászokat, az aknamélyítőket.

Ezekben a napokban az egész magyar társadalom kiemelkedő figyelemmel, megbecsüléssel veszi körül bányászainkat. A bányásznapi egyben az emlékezés, a számvetés és az előretekintés ideje is. Emlékezés a jobb és emberibb életért küzdő, ezért életüket is adó elődökre, a munka frontján áldozatul esett bányásztársakra. Számvetés az eredményekről, gondokról és elvárásokról a jövő feladataira, tennivalóira.

Az elmúlt évek mecseki bányásznapi ünnepségei is ezek jegyében teltek el. Mindig meghatározó esemény a Csertetőn áldozatul esett bányászok emlékművé- nél tartott megemlékezés. Újabb tettek mozgószínpad az üzemekben lezajló, az elmúlt időszak értékelését összefoglaló és a feladatokat meghatározó bányásznapi ünnepségek.

Úgy gondolom, mindezek az ezévi bányásznapon sem maradnak el, bár tudatában vagyok annak, hogy különböző — de nem a mecseki bányászoknál kialakult gazdasági nehézségek következtében a mostani bányásznapi ünnepségek számára — elsősorban a jövő meghatározása szempontjából — nem lesz olyan felhőtlen és gond nélküli, mint a korábbiak voltak.

A mecseki szén- és uránbányászati vállalatok iránti fogyasztói igények mennyiségben és összetételben alapvetően megváltoztak. Az elmúlt év közepén hozott bányászati kapcsolatos kormányzati döntések jelentősen megváltoztatták a Mecseki Szénbányák gazdasági feltételeit. Ezek közül a legfontosabbak, hogy:

— a hazai szénvagon igénybevételét a jövőben gazdaságossági, valamint a piaci követelmények határozzák meg. Ezért olyan termelési szerkezetet kell kialakítani, amely mellett a széntermelés nyereségesen, állami dotáció nélkül biztosítható;

— a vaskohászat szerkezet-átalakítási programjával összefüggésben a hazai kokszt és kokszolható szén iránti igények csökkennek, a Dunai Vasmű 1990 után hazai kokszolható koncentrátumot nem igényel. A mecseki szén fő fogyasztója a jövőben a Pécsi Hőerőmű lesz.

Az eddig elvégzett gazdaságossági számítások szerint a vállalat gazdaságos működtetése csak a termelési szerkezet gyökeres átalakítása esetén biztosítható. Szükséggé válik Istvánakna tartós szüneteltetése, és Szászvár II. bánya termelésének megszüntetése és a gazdaságos külfejtés

széntermelés szintentartása. Követelmény továbbá a feleslegessé vált állások értékesítése, illetve gyors felszámolása, a termelékenység és hatékonyság növelése, a szükséges beruházások takarékos megvalósítása.

Ezen célkitűzések megvalósíthatóságának vizsgálata folyamatban van. A vállalati döntéseket fogja elősegíteni az, hogy még ez évben sor kerül a mecseki széntermelési és fejlesztési program nemzetközi szakértők általi felülvizsgálatára. A vizsgálat eredménye várhatóan 1989. október végén áll rendelkezésre. Ezzel párhuzamosan folyik a hazai szénárrendszer vizsgálata — szintén nemzetközi szakértőknek adott megbízás alapján — mely jelentősen befolyásolja a termelés gazdaságosságát.

A széntermelés csökkentése, szerkezetének változtatása, a szükséges műszaki-

gazdasági intézkedések a vállalati létszámgigény csökkentését indokolják, illetve okozzák, de nem érintik a szakképzett bányászlétszámot.

Uránbányászatunk a gazdasági nehézségek ellenére a szovjet-magyar kormányközi egyezményben vállalt kötelezettségének ebben az évben is maradéktalanul eleget tesz. Termékszállítási tervét ütemszerűen teljesíti.

A Mecseki Érbányászati Vállalat korát tekintve fiatal vállalat, de az uránipar egy teljesen új bányászati ágazat megteremtésével sok újszerű módszerrel, műszaki-tudományos eredményekkel, technológiai megoldásokkal jelentős mértékben járult hozzá az egyetemes magyar bányászat fejlesztéséhez és Pécs város, valamint Baranya megye gazdasági és kulturális felemelkedéséhez.

Sajnos a különböző hátrányos tényezők követke-

tében — a mélységgel járó nehezebb bányászati körülmények, a geológiai adottságok rosszabbodása, növekvő termelési költségek, stagnáló, illetve csökkenő uránár mellett — az utóbbi években az uránbányászat állami támogatása jelentős mértékben növekedett. E növekvő támogatást a vállalat elismerésre méltó költségcsökkentési erőfeszítései ellenére sem tudja megállítani, vagy a kívánt mértékben csökkenteni.

Az urán világgiazi ára a jelenleg meglévő jelentős uránkészletek, az atomerőműépítési program lelassulása, valamint a nukleáris leszerelés miatt a közeljövőben nem fog emelkedni. Ennek figyelembevételével magától értetődő, hogy a termelési költségek alakulása részünkre meghatározó jelentőségű.

A termelési költségek emelkedése miatt hazánkénál kedvezőbb körülmé-

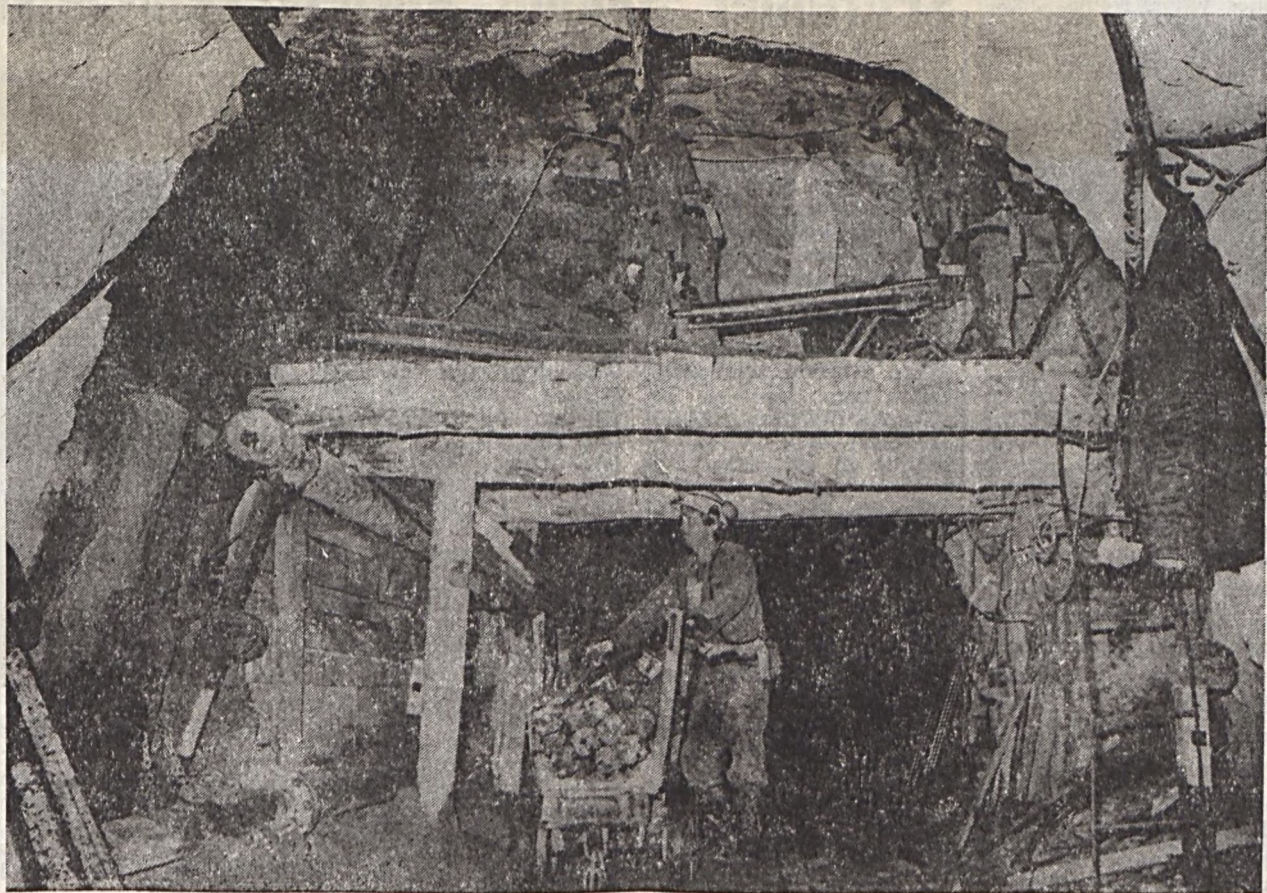
nyek között termelő országokban is gazdasági gondok merültek fel, ezért egy-két kivétellel a termelés csökkentésének és már a lehetőség szerint hatékonyabb tevékenységek kialakításának irányában keresik a kiutat.

A kialakult helyzet szükségessé tette a vállalat tevékenységének komplex felülvizsgálatát és az uránbányászat további sorsának eldöntését. Ez a munka a Minisztertanács Kabinetjének állásfoglalása alapján már hosszabb ideje folyik és minisztertanácsi döntés szeptember második felében várható.

A döntésnél azt mindenképpen figyelembe fogják venni, hogy az országban ne alakuljanak ki válságövezetek, az érintett térségek gazdasága ne kerüljön ellehetetlenülési állapotba, és a dolgozóknak ne kelljen megoldhatatlan problémákkal szembesülni. A foglalkozáspolitikai feszültségek megoldására az iparral kapcsolatos állami határozatok megfelelő intézkedéseket fognak tartalmazni.

A felszabaduló létszám foglalkoztatása, illetve a megszűnő munkahelyek pótlása érdekében új munkahelyeket kell a térségben létesíteni, amely kérdést az illetékes kormányzati szerveknek és a megyei tanácsoknak kell a rendelkezésre álló eszközrendszerrel kezelni.

Befejezésül az Ipari Minisztérium és a magam nevében ez úton mondom köszönetet valamennyi mecseki bányásznak az egész embert kívánó, komoly fizikai és szellemi megterhelést jelentő, valamint nagy akaratot követelő munkájáért. Meggyőződésem, hogy a meglévő nehézségek ellenére is számíthatunk további helytállásukra, és a jövő kialakítása érdekében nagy gondossággal és felelősséggel kidolgozás alatt álló közös feladatok végrehajtásában való megértő, aktív közreműködésükre.

Elismerés az élenjáró bányászoknak!

Bányásznap kitüntetések

A 39. bányásznap alkalmából, kiemelkedő munkájuk elismeréseként Kiváló Bányász kitüntetésben részesültek: Molnár György csapatvezető vájár (III. sz. bányauzem), Mayer Antal csapatvezető vájár (IV. sz. bányauzem), Pusch András körletvezető (IV. sz. bányauzem), Schreiner Sándor körletvezető helyettes (V. sz. bányauzem), Somogyi Lajos csapatvezető vájár (V. sz. bányauzem), Benkovics István üzemigazgató (III. sz. bányauzem).

Kiváló munkáért miniszteri kitüntetést vehettek át: Baranyai Ferenc aknász, Böröcz István szakvezető vájár, Kollmann Gyula villamos csoportvezető (III. sz. bányauzem), Abai Imre szakvezető vájár, Bischof István szakvezető vájár, Szekeres Ottó körletvezető helyettes (IV. sz. bányauzem), Bánvölgyi Ferenc villamos művezető, Czípri János aknalakatos, vájár (V. sz. bányauzem), Szabó János karbantartó lakatos, Török Csaba mechanikus (Ércdúsító üzem), Tóth István műszerész, Vranasics József fődíszpécsér (Szolgáltatató üzem), Szabó János fűrőmester (Kutató-mélyfűrő üzem), Kárpáti János mechanikai műszerész (Kutató-fejlesztő üzem), Sperczel János műszaki vezető (Anyag- és áruforgalmi főosztály), Bodács Etele a vész tömegsport felelőse (Központ), Deák Béla területi főmérnök, Juhász Károly osztályvezető (Központ), dr. Kóbor Béla a vállalati jogsegélyszolgálat vezetője (Központ).

Szakszervezeti munkáért bronz fokozat kitüntetést kaptak: Bódog Ferenc vájár (IV. sz. bányauzem), Kallós Sándor aknász (IV. sz. bányauzem), Krajczár Ferenc anyaggazdálkodási osztályvezető (Anyag- és áruforgalmi főosztály), Suba Gáborné (műszaki rajzó) (Kutató-mélyfűrő üzem).

A Bányamentő szolgálati érdemérem arany fokozatát

tát vehette át dr. Debreczeny László üzemorvos (V. sz. bányauzem).

A Bányamentő szolgálati érdemérem ezüst fokozatát kapták: Farkas János aknász, Hír Ferenc körletvezető, Ruppert József aknász (IV. sz. bányauzem).

A Bányamentő szolgálati érdemérem bronz fokozatát elismerésben részesültek: Csizmadia József földalatti lakatos, Misák Sándor körletvezető-helyettes (III. sz. bányauzem), Kötél Lajos föld alatti szállítási felügyelő (IV. sz. bányauzem), Sánta Sándor körletvezető (V. sz. bányauzem).

Harmincéves föld alatti, illetve 35 éves külszíni munkaviszonyuk alapján a Bányász Szolgálati Érdemérem gyémánt fokozatát kapták: Dajka István segédvájár, Drenkovic István személyzeti vezető, Gonda János vájár, Jernei Miklós technikus, Kotroczó Géza föld alatti villanszerelő, Kovács Lajos föld alatti lakatos, Bátor Béla bányamérő technikus, Németh Szilárd technológus, Szabó Győző geofizikus, Tóth Sándor körletvezető-helyettes (III. sz. bányauzem), Csoknya József vájár, Csöndör János robbantásvezető-helyettes, Földesdi József körletvezető, Kaprényi József vájár, Körömczy János betanított munkás, Lukács Gyula műszaki nyilvántartó, Mikolay István vezető geológus, Nagy István föld alatti főcsatlós, Nemes László vájár, Paik Ferenc vájár, Pusch András körletvezető (IV. sz. bányauzem), Besző Tibor vájár, Daradics Lajos robbantómester, Gábor Szabolcs geológus technikus, Harmath István vájár, Hederics István föld alatti csatlós, Horváth Pál vájár, Komár Mihály föld alatti bányamérő, Kotri Pál vájár, Kovács Imre vájár, Mátyás Ferenc föld alatti robbantómester, Mező István főbányamester, Nagy János vájár, Nemes József csoportvezető, Tóth János föld alatti lakatos, Turcsán István föld alatti operátor, Varga József lakatos (V. sz. bányauzem), Kapus Gyula föld alatti mozdonyvezető, Kovács Gyula műszerész, Pucher József villanszerelő csoportvezető (Szolgáltatató üzem), Keller József lakatos, Király József esztergályos, Tarr Ferenc művezető (Ércdúsító üzem), Czeir Imre vájár (Kutató-fejlesztő üzem), Kotyán Lajos fűrőmester, Rónaki László geológus technikus, Wéber Béla geológus (Kutató-mélyfűrő üzem), Baranyai József előadó, Horváth János vájár (Anyag- és áruforgalmi főosztály), Juhász József csoportvezető, Németh Jenőné előadó, Szluka Mátyás vájár (Központ).

Harmincöt éves föld alatti, illetve 40 éves külszíni munkaviszonyuk alapján a Bányász Szolgálati Érdemérem gyémánt fokozatát

immár második alkalommal vehették át: Bartos István körletvezető, Karcza Sándor vájár, Kovács Gyula vájár, Temesi Jenő munkaügyi vezető, Tukacs János személyzeti vezető, Ulrich Tibor aknász (V. sz. bányauzem).

A bányászban eltöltött 25 éves föld alatti, illetve 30 éves külszíni munkaviszony alapján a Bányász Szolgálati Érdemérem arany fokozatát 119 dolgozó kapta.

A Bányász Szolgálati Érdemérem ezüst fokozatát 20 éves föld alatti, illetve 25 éves külszíni munkájukért 142 dolgozó érdemelte ki.

A bányászban eltöltött 10 éves föld alatti, illetve 15 éves külszíni munkájukért a Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozatát 170-en vehették át.

Kiváló dolgozó kitüntetést 147-en kaptak, Vezérigazgatói dícséretben 113-an részesültek, míg 92-en Üzemigazgatói dícséretet vehettek át.

Az idei bányásznapon a vállalat nettó értékben 85 millió 620 ezer forint hátsó jutalmat fizetett ki dolgozóinak. A három legmagasabb hátsó jutalmat — beleértve a vállalat teljes kollektíváját — a IV. sz. bányauzemben fizették. A három petőci vájár 56 918, 53 808, illetve 52 393 forintot vehetett fel a 39. bányásznapon.

Augusztus 20-a alkalmából Kiváló Népművelő kitüntető címet kapott: Vincze János, a MÉV Ságvári Endre Művelődési Házának igazgatója. Ugyanezen alkalomból miniszteri dícséretben részesült Werner József, az intézmény technikus dekorátora.

Schreiner Sándor körletvezető-helyettes

— Amikor én jártam még vájáriskolába — 1959. Ajka —, rangja volt ennek a szakmának. Olyannyira, hogy a legfelsőbb vezetés is odafigyelt arra, milyen a véleménye, a hangulata a bányásztársadalomnak. Ma csak akkor figyelnek rájuk, amikor buzdítani kell — mint nem is olyan régen a szénbányászokat — arra, hogy a pihenőnapokon is termeljenek, mert kell a szén.

— Az ötvenes, hatvanas években még büszkeség töltötte el azt, aki a bányánál dolgozott. Ma legszívesebben elhallgatná ezt, mert a bányász szóra a kívülállók lekiicsinylően legyintenek. Pedig szép szakma ez, én mindig szerettem — ma is —, és gyerekfejjel is csak ez akartam lenni.

— Ajka után kerültem a pécsi bányaiipari technikumba, s azt elvégezve, 1966-ban jöttem Bakonyára dolgozni.

Vájbégre kerül, majd sorkatonai szolgálata, hogy utána ismét a vájbégen keresse meg a borítékba va-

Kiváló bányász kitüntetettjeink

Mayer Antal csapatvezető vájár

Lassan elcsendesedik a petőci felolvasó, melyet az imént még a leszálló délutános szakzsvaja hatott át, a kiszállók java része is fürdeni indult már, mikor az utolsó húzással Mayer Antal a napszintre érkezik, vízesen, fáradtan, egy kemény műszak minden gondjával és örömeivel az arcán lép ki a kasból, hogy aztán néhány perccel később, már a jól végzett munka öröme csendüljön ki a hangjából, amikor a II-es körlet koradélutáni nyugalomát kihasználva életéről faggatom.

— Hetvenhatban jöttem ide Petőcra dolgozni — emlékezik vissza a csapatvezető. — A pénz, a lakáshoz jutási lehetőség és a kedvezményes katonaidő hozott ide. Így kerültem a 12-es csapatra és azóta is ott dolgozom. Nem mondom, hogy könnyű volt megmaradni, különösen a kezdeti időkben, mert bizony ez a kollektíva már akkor is az üzem egyik legjobb fejtési csapata volt. A Hancsicsák Gabiék bizony nagyon könnyen „el-

dobták” annak a márkáját, aki nem becsülte meg magát. Idővel segédvájár, vájár, majd szakvezető lettem és másfél évvel ezelőtt, amikor a Hegedűs Gyuri elment tőlünk — talán mert én lettem a korelnök — kineveztek csapatvezetőnek.

Aztán arról beszél, hogy milyen jó az összhang a két szak között. Sosem vetik a szemére egymásnak, ha a másik valamit elrontott, az ilyen előfordul. A marakodás amúgy sem volt divat ezen a csapaton, mert az semmi jóra nem vezet. Így aztán most is 155 százalék fölött állnak. Hogy mi ennek a receptje, arra a csapatvezető két szóval válaszol: „Dolgozni kell!”.

Persze nem árt, ha már jól összeszokott a gárda és olyan fiatalok vannak együtt, akik értik már a bányászok csinját-binját.

Recept arra van ugyan, hogy miképp lehet jobban

dolgozni, de vajon meddig? Mert hát bizony óhatatlanul is erre terelődik a beszélgetés.

— Nem tudom mi lenne velünk ha bezárnák az uránbányát. Nekem mondjuk könnyebb a helyzetem, részben, mert nemsokára elérem a háromezer műszakot, részben pedig én még azon szerencsések közé tartozom, akik aránylag olcsón kaptak lakást. De ez nagyon fiatal csapat. A többieknek arra van reményük, hogy 1993-ig elérjék a háromezer műszakot — így még a hatvanhárom százalékból sem igen reménykedhetnek — és tele vannak OTP tartozással. Hol fognak majd ennyit keresni mint itt? Szerintem a kormányznak kötelessége olyan munkahelyeket biztosítani számukra, ahol nem csökken majd a jövedelmük — mondja végezetül a csapatvezető. N. G.

csikét is, de ne lehessen vállalat, s a miénk is, nyereséges vállalkozás. Igaz, azt is látom, hogy így nincs jövőnk. Az „így”-en azt értem, és ez általában rákfeneje a hazai gazdálkodásnak, hogy minden roppant nagy apparátust tart fenn. A termelő munkát végző hiába feszül meg, a nagy apparátust nem képes eltartani. Veress Tamás

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Kablár János
Szerkesztő: Ragoncsa János
Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati telefon: 33-53
Kiadja: a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Bodó László
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 19.
Telefon: 15-000

MEV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető: Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre: 55,20 Ft
Előfizethető: a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Molnár György csapatvezető vajár

Egy híján húsz éve annak, hogy Molnár György először lépte át a III. sz. bányauzem kapuját. Azt a kaput, melyen belül megélhetést, jó keresetet és biztos jövőt remélt. Előtte „hét szűk esztendő” a 12-es AKÖV-nél, mint karosszéria-lakatos dolgozott, és bár akkoriban sem volt könnyű dolog a pályamódosítás, hamarosan sínre került az élete, és úgy tűnt, minden reménye valóra válik.

Ami a megélhetést és a jó keresetet illeti, ma sem panaszkodik, de a biztos jövő reményét egy otromba nagy kérdőjelre akasztotta a kormányzat. Ha ez a „kampó” kiegyenesedik, darabokra törhet az ami ma még himbálózik rajta.

Tizenhét évvel ezelőtt, amikor a 14-es csapat megalakult, Molnár György már az első műszakon velük dolgozott és három évvel később már ő irányította a brigádot.

— Voltak nagyon nehéz időszakaink is — emlékezik vissza a halkszavú csapatvezető — hisz azóta több generációváltást is átéltünk. A mai fiatal gárda azonban már semmivel sem rosszabb, mint az alapítóké, pedig az nagyon „menő” csapat volt. Arról nem is szólva, hogy azóta a követelmények még jóval magasabbak is lettek. Különösen az elmúlt néhány hónapban értünk el szép eredményeket, mióta szegecs biztositású fejtésben dolgozunk.

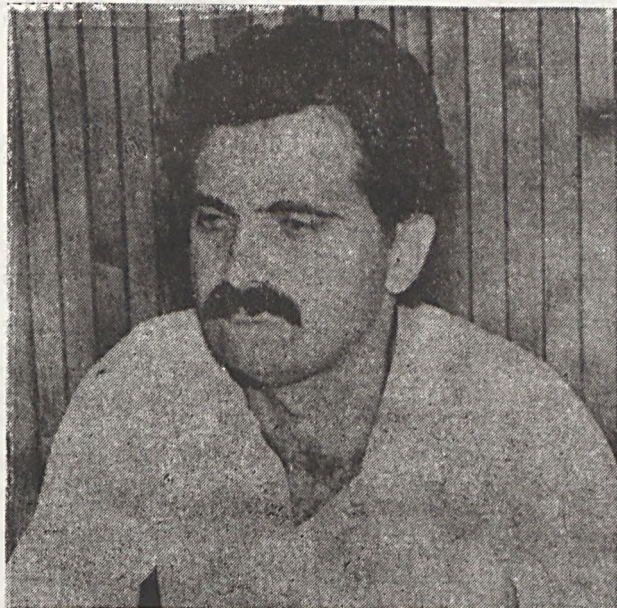
Az egyre jobb teljesíté-

mények ellenére azonban gondterhelő a csapatvezető arca. A bizonytalanság, a vállalat további sorsa nem csak mint „öreg” bányászt aggasztja, de mint szakszervezeti bizalmi (tizenöt éve látja el ezt a megbízatást), minden itt dolgozó ember jövőjét is félti. A legnehezebb helyzetben szerinte a fiatalok vannak. Ha megszüntetik az uránbányászatot, ők kerülnek a legkritikusabb helyzetbe. Többségük már családos, ha már van lakásuk, akkor kemény ezreket kell fizetniük az OTP-nek, nem ritkán annyit amit más szakmával meg sem kereshetnének.

— Én az év végén elmehetnék hatvanhárom százalékra — mondja keserűen a csapatvezető. — De annak ellenére, hogy a bányászati keresetkiegészítést én a szakszervezet legnagyobb vívmányának tartom, ha most összel úgy döntenek, hogy megszüntetik a vállalatot, amíg lehet, tovább dolgozom. Hogy miért? Azért, mert családom van, az egyik fiam kilenc, a másik tizenegy éves. Fel kell még nevelnem őket és őszintén szólva, ahogy ma a magyar bányászat ügyét kezelik — főként ha bezárják a vállalatot —, nem hinném, hogy a bányászati keresetkiegészítés megmarad. De alapjában véve mégis optimista vagyok. En hiszek abban, hogy mi itt hasznos munkát végzünk, és ez a vállalat, ha csökkentett létszámmal is, de tovább fog termelni.

N. G.

Benkovics István üzemigazgató

Tíz évvel ezelőtt, amikor ifjú bányamérnökként friss diplomával a III. sz. bányauzemhez került, félig-meddig haza jött, hisz az itt eltöltött nyári gyakorlatok során már belekóstolt az üzem hétköznapijaiba, szokhatta annak pezsgő életét, ismerősöket, barátokat szerzett.

Tavaly augusztus 15-én óta ő a III. sz. bányauzem igazgatója, és hol vannak már azok a felhőtlen, gondtalan nyári gyakorlatok!

Egy évvel később egy menedzser tanfolyamra iskolázzák be, majd annak sikeres elvégzése után nevezik ki az üzem igazgatójának.

— Az év elején sportnyelven szólva bentra-

gadt a rajtnál a III. sz. bányauzem. Július végén viszont — épp a legkritikusabb nyári hónapok derekán — már 104 százalék fölé emelkedett az időarányos fémtermelési mutatójuk. Minek az eredménye ez a látványos javulás? Csak nem a sokat emlegetett, úgynevezett „kapupénzes” rendszernek?

— Bizonyos fokig feltétlenül — magyarázza az üzemigazgató. — Hasonlóval próbálkoztunk korábban is, de az nem volt igazán népszerű. Túl sok volt a kizáró ok. Most lényegesen leegyszerűsítettük ezt az ösztönzési módot, melynek lényege az, hogy aká a vájvégiek közül július—augusztus hónapban

legalább harminc műszakot teljesít és nincs bumlija, az műszakonként 300 forint célprémiumot kap. Így módon javult a műszakteljesítésünk és nem voltak különösebb telepítési gondjaink.

— Emellett — ahol ez lehetséges — egyre szélesebb körben alkalmazzuk az úgynevezett szegecs fémtámpilléres technológiát, melynek révén tovább javultak a teljesítmények. Ez a módszer a két másik bányauzemben már nem új dolog, de nálunk korábban a műszaki vezetés mereven elzárkózott az alkalmazása elől.

Pedig a technológiai fejelem szigorú megtartása révén — melyre most különösen nagy gondot fordítunk — nem csak a termelékenység nő, de jelentős költségmegtakarítást is elértünk. Egyebek közt ennek is köszönhető, hogy a költségfelhasználást sikerült 97 százalék alatt tartani. Mindemellett folyamatosan vizsgáljuk, miként termelhetünk gazdaságosabban. Tudvalevő, hogy igen nagy területen folytatunk művelést egyre csökkenő létszámmal. Nos jövőre a termelést kisebb területre, pontosabban a 12. és 14. szintre fogjuk koncentrálni.

— Ha már így szóba került a jövő. Az üzemigazgató ezek szerint optimista?

— Igen és nem csak hivatalból — mondja Benkovics István. — Hiszek abban amit csinálunk, és bízom az egész üzemi kollektívában, amely a legnehezebb helyzetekben is mindig bizonyított.

Nógrádi

Somogyi Lajos csapatvezető vajár

A IV. sz. bányauzemben 1978-ban a könnyebb lakáshoz jutás lehetősége és a magas kereset, na meg a biztos jövő reményében állt a csille mögé. A 27-es vágathajtó csapaton kezdett, ott lett segédvajár, majd vajár. Csapatváltásra egyszer szánta el magát, — igaz nem egyedül — a még több bér reményében, amikor 1981-ben a 27-es csapat tagjai közül négyen Bakonyára jöttek. A híres Cserna Sanyi-féle, pont akkor megszűnő csapat számát, az 54-est vették fel. Az évek során az egyszakozos csapatból két-, majd 1987 augusztusától háromszakos brigád lett, kilenc emberrel. Az V. sz. bányauzembe átköltözésük után lett Somogyi Lajos a csapat vezetője.

Távíratí stílusban ennyi a vállalat múltja, de mit tartogat a jövő?

— Nagyon mérges vagyok azért, hogy a bányászatom felszámolása egyáltalán szóba kerülhetett. Nem oda kellene minket sorolni, ahová az új miniszter helyez. Ez ugyanis az utcát jelenti nekem, ami nem lehet biztos jövő. Minden porcikám fáj, pedig még csak 32 éves vagyok. A bányánál eltöltött éveim száma 14 lesz 1992-ben, tehát még a 63 százalékos keresetkiegészítésre sem lesz jogosult. De vigéckedni sem leszek képes valami jól fizető munkahelyen. Akkor meg mi lesz velem, velünk, akik megszoktuk a magas keresetet? Ilyen fájó derékkel kútásónak, kubi-

kosnak mégsem mehetek el. Meg hát földhányónak sem kell annyi ember, amennyi itt felszabadul.

— Mindezek ellenére nem látom teljesen kilátástalannak a helyzetünket. Figyelemmel kísérem a vezérigazgató nyilatkozatait, s amiket mond, bizalommal tölt el! Azt azért hozzáteszem, a jelenlegi létszámleépítéssel, annak ütemével nem vagyok elégedett. Azzal sem, hogy megszüntek a fenntartó műszakok — legalábbis a mi körletünkben —, és most az anyagozás — kirakás, cipekedés — reánk hárul. Több pénzt nem kapunk, ugyan-

akkor a centiméter is kevesebb. A vájvégen kell a három ember, de akkor ki hordja az anyagot!? El kellene dönteni, hordár munkára vagyunk itt lent, vagy netán vágathajtás a feladatunk?

— Összefoglalva tehát, a bányauzemben a leépítést nem a produktív munkakörökben kell kezdeni, hanem az adminisztrációnál. A vállalat helyzete akkor valamit talán javulna, így viszont az amúgy is sokat végzők munkája nő meg. És azt hiszem, velünk eddig sem volt baj. De akkor minek még egy lapáttal ránk tenni?

Veress Tamás

Pusch András körletvezető

— Mit tippel, a 40. bányásznapot megünnepeljük még?

— Optimista vagyok, bízom abban, találnak valami megoldást az „okosok”. Nem hiszem el, hogy ennyi ember az utcára kerülhet, de azt sem, ne lenne piaca az uránnak.

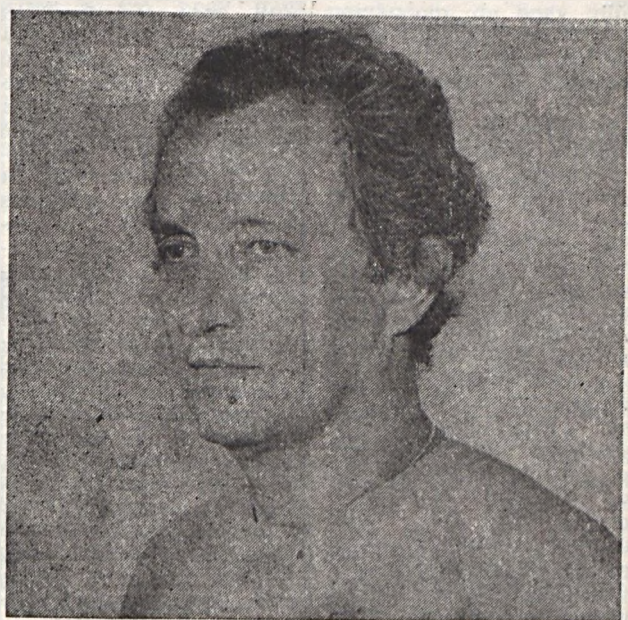
— Az embereim sokszor kérdezik: mi lesz velünk, főnök?

— Nyugi, bízunk kell a jövőben — mondom mindig —, mert így is érzem. Szerencsére nyugodtan dolgoznak az emberek, nem panaszkodnak különösebben, várakozó álláspontra helyezkedtek. De hát nem is lehet mást csinálni, ki kell böjtölnünk a szeptembert, októberben minden eldől, akkor tudjuk majd meg, hogy hogyan tovább!

— A bányászat megszűnése Önt mennyire érinti?

— 30 éve vagyok a vállalatnál. Ha bezár a bánya egy jó nagy darab az én múltamból is kiszakad. Nem lehet jó érzés az. Még akkor is, ha a jövő év végéig mindenképpen el kell mennem, mivel már most jóval túl vagyok a 8000 föld alatti műszakon. Tehát a búcsúval már egy ideje számolok, de azzal addig nem, hogy a bányát is bezárhatják. Megélhetési gondjaim valószínűleg nem lesznek, az utcára kerüléstől nem kell félnem.

— A vállalat az első munkahelye, s mostmár úgy tűnik egyben az egyetlen. Miként emlékszik az eltelt évtizedekre?

— Tulajdonképpen a véletlen múlt, hogy a vállalathoz kerültem, és az is, hogy a Bányaipari Technikumot végeztem el. Gyerekfejjel nem erre a pályára készültem, gépkocsivezető szerettem volna lenni. Dehát nem az lettem, hanem bányaipari technikus, jóllehet fogalmam sem volt addig a bányáról.

Pusch András 1959-ben végzett a pécsi bányaipari technikumban. Az I. bányauzemben helyezkedett el, csillésként kezdett, majd operátor, később pedig robbantómester lett. Károlyi Imre nagytudású aknász mellett tanulta, leste el a szakmát, a fortélyokat. Aknászként 1971-

ig dolgozott, majd szakbajáró körletvezető helyettes lett. Ilyen beosztásba került a IV. bányauzembe is a felköltözés-kor. Volt idő — 3 év — amikor állandó éjszakai szak körletvezető helyettes volt. Három éve irányítja az I körletet. Azt a körletet, ahol — pár éves III. körletit kitérőt leszámítva — tulajdonképpen 1959. óta dolgozik.

Körletvezető és a körlet is az évtizedek során megjárt két bányauzemet. Úgy tűnik nincs tovább, másik bányába már nem költöznék. A kört bezárják. Az érdekek most ezt diktálják. Akkor, régen itt volt a „HÁRÁSO”, most viszont a „PÁSLI” a jó.

V. T.

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

a július havi információkban felvetett kérdésekre

1. Az V. sz. bányauzem dolgozóit azt kérdezik, hogy vannak-e tárgyalások az urán nyugati piacon való értékesítéséről?

A kérdésre **Kolsovsky Rudolf** műszaki vezérigazgató-helyettes válaszolt: Az ipari miniszter engedélyével — amire a Dunántúli Napló egyik cikkében is történt utalás — több nagy nyugati céggel folytatunk tárgyalást az urán értékesítéséről, de a cégek nevét és a tárgyalás állását tárgyaló partnereink kívánságára egyelőre nem közölhetjük.

2. A Kutató-mélyfúró üzem dolgozóit között olyan hírességek terjedt el, hogy a vállalat az üzem dolgozóinak már a júliusi fizetésüket és a hűségjutalmat sem tudja kifizetni.

A problémára **Böhm Tibor** gazdasági vezérigazgató-helyettes válaszolt: A Kutató-mélyfúró üzem életével kapcsolatban született felsőszintű döntés jelentősen befolyásolja ugyan a vállalat 1989. évi gazdálkodását és így pénzügyi helyzetét is, azonban olyan eset nem fordulhat elő, hogy a dolgozók a kiérdemelt munkabéruket és a hűségjutalmat ne kapják meg. Ennek pénzügyi fedezetét átdolgo-

zott terveink minden körülmények között biztosítjuk, mind a múlt, mind pedig az átszervezés befejezésének teljes időszakára.

3. Azt is felvetik az üzemben, hogy a helyközi buszjáratokon a buszvezetők a régi 4-8-12 forintos rubrikából álló jegyeket árulják, és a 6 forintos jegyet adják, így jegyeizszámolásnál az utazó 2 forintot veszít.

A felvetésre **dr. Kiss Elemér**, a Pannon Volán üzemigazgatója válaszolt:

— A Minisztertanács és a Közlekedési, Hírközlési és Építésügyi Minisztérium rendelete alapján — takarékoságból — a régi jegyeket fel kell használni, de kiadtak egy táblázatot is, aminek a segítségével a jegyeket a tényleges értékre lehet átszámítani. Ahol nem így számolják el a jegyet, ott valóban megkárosítják a dolgozót, de ez nem a mi hibánk.

4. Az V. sz. bányauzem dolgozóit kéri, hogy a patacsi építkezés körül zavaros helyzetet tisztázzák.

A **Szerkesztőség** válasza: Az Ércbányász a patacsi építkezéssel kapcsolatos tájékoztatást ad.

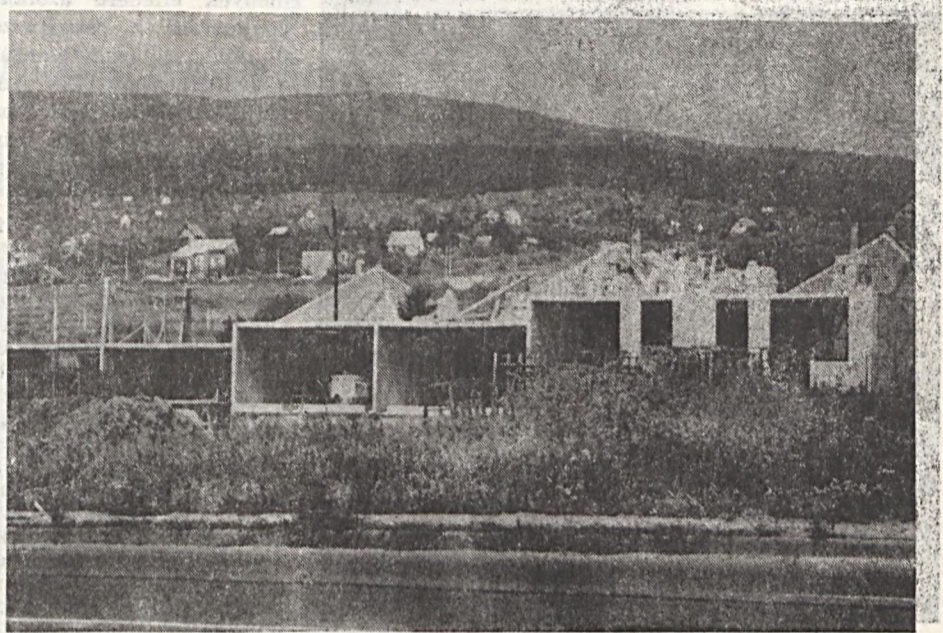
Gácsai Mátyás

Építkezés Patacs-nyugaton!??

Ismeretes, hogy a címben szereplő területen vállalatunk lakásokat épít, épített. Erről különböző helyen és formában az érdekeltek tájékozódhatnak, de az események nem mindig alakultak úgy, ahogy arra reményeink alapján számítottunk. Az alábbiakban a jelen ismereteinket osszuk meg dolgozóinkkal.

A végleges lakásszám 485 darab, ebből 105 darab a családi ház, mely egyedi lakótelken építhető, 76 darab sorház, melyet társasházzal alakítottunk meg, és építhető még 304 darab társasház, melyet tömblakásként szoktunk emlegetni. Ezek a számok úgy alakultak ki, hogy vállalatunk a lakásszám növelése érdekében többször kért rendezési tervmódosítást. Ezen adatok többé-kevésbé véglegesnek tekinthetők, de a bányász-támogatásnak nevezett központi támogatás sorsa természetesen döntő mértékben befolyásolhatja mindezt.

A megállapodásokat, és az azokban foglaltakat — melyeket a tanácsal és az OTP-vel kötött vállalatunk — kötelezőnek ismerjük el (telekár 400 forint négyzetméter, és la-

kásonként 180 ezer forint közműdíj) és az OTP kezelői jogának visszaadása után (ezt az OTP a közművesítés idejére kapta meg) a telkek értékesítését megkezdjük.

A fentiekől függetlenül — mint képeink is mutatja — a sorházak rész első 17 lakásának építése folyik és az év végére várhatóan elkészül.

Tervezés alatt áll a terület főutcájának 86-88 darab társasháza, mely a terület középvezetékében D-E irányban épül majd. Reményeink szerint az építési munkák az évben megindulnak.

A családi házas építéssel kapcsolatban komoly és korrektnak tűnő tárgyalásokat folytatunk a FALCO-val (Szombathelyi Fagazdasági Kombinát).

A Vöröskő utca közepén K-Ny irányú társasház (tömbház) tervezését is megkezdjük, itt várhatóan 62-66 darab lakás építhető.

A leírtakkal kapcsolatban és a nem érintett részletek érdekében is a munkasellátási osztályon kaphatnak az érdeklődők tájékoztatást.

Berkes Sándor

Már az uránál sincs pénz?

A csodálkozó kérdés az egyik pécsi művelődési ház igazgatójától hangzott el áprilisban, mikor a Malom-völgybe tervezett májálisra írtam a segítségét.

Azonan számokkal próbáltam bizonyítani, hogy az általa irányított — vagy a város többi — művelődési házhoz viszonyítva milyen kevés létszámmal dolgozunk, fennmaradásunk érdekében pedig mennyire rákényszerülünk saját bevételeink növelésére. Nem hitte el, éreztem a hangján, „az uránál van pénz bőven” véleményem jobban beívódott a köztudatba, mint az a valóságban valaha is létezett volna. Volt-e bőven pénz kultúrára, művelődésre, mecénáskodásra, mielőtt a vállalat fellet a sötét viharfelhők megjelentek. Az állami kulturális támogatásból a vállalat közművelődési intézményei milliókat soha nem kaptak (pedig hány intézmény kapott, mondván, ők jobban rászorulnak!).

Az ország legolcsóbban kivitelezett művelődési háza volt elkészültekor az új Ságvári E. Művelődési Ház. A benne dolgozó munkatársak jövedelme még a bányászati juttatásokkal sem haladják meg a hasonló intézményekben dolgozókat.

A városrész kulturális ellátásáért és a „hiánypótlónak” titulált művelődési tevékenységekért elismerés, dicséret számtalan elhangzott már, a támogatások a város anyagi forrásainak csapjaiból mégis mindig másfelé csordogáltak.

A vállalat és a szakszer-

vezeti bizottság a működés feltételeinek egy részét ugyan biztosította, de az állandó áremelések miatt a tartalmi munka megőrzése a bevételek erőteljes növelését sürgette. Már a műsorfüzet és a BDSZ elnökségi tájékoztatójában megjelent összehasonlításokból is kiderült, hogy sem a város, sem a többi bányavállalat által fenntartott művelődési intézmények egyike sem tudta működésének közel felét saját bevételeiből fedezni. Mégis mindig akadtak, akik a takarékoságot és az elvonást csak erre a területre akarták érteni, holott a kezükben több nagyságrenddel különböző lehetőségek lettek volna. A vállalat minden területének elemzésekor talán bebizonyosodik, hogy a kulturális célra biztosított anyagi javakat a megbízott szakemberek takarékosan, a több száz vállalati rendezvény minél jobb kiszolgálására törekedve használták fel.

A támogatások azonnali megvonása nem csak a vállalatot, annak közművelődési intézményeit is megbénítaná. A talponmaradás, a többlábbon állás lehetőségeit nem csak a vállalat, a művelődés szakemberei is keresik. A támogatások rovát napjainkban észlelt, valószínű időhiány miatt nem mindig átgondolt megszüntetése súlyos veszteségeket jelenthet még akkor is, ha a veszteségek előtt nem a gazdasági jelszó áll. Adassék meg a lehetőség, és az idő a kulturális területen elért eredmények megmentésére is!

dr. Roiszné

Köszöntjük a törzsgárdatagokat!

A 39. bányásznap alkalmából — a törzsgárdaszabályzat szerint — egyszeri pénzjutalomban részesülnek a vállalati törzsgárdatagok. A szabályzat lehetőséget ad, hogy a 20 éves föld alatti, illetve a 25 éves külszíni dolgozók az egyszeri pénzjutalom terhére aranygyűrűt igényeljenek. Az alábbiakban közöljük a föld alatti 20 és a külszíni 25 éves törzsgárdatagok névsorát.

III. sz. bányauzem: Báling János robbantómester, Bogdán Imre főcsatlós, Bojtor János robbantómester, Brém József föld alatti villanyszerelő, Czibor Elemér vágár, Csapi Géza esztergályos, Darázs János vágár, Dávid András segédvágár, Elter Rezső vágár, Farkas István segédvágár, Fábian Istvánné munkautó-vezető, Filipcs József vágár, Filkóházi Pál külszíni segédmunkás, Fülöp György villanyszerelő, Guzmics István vágár, Heinrich László vágár, Hering Lajos segédvágár, Horváth Endre föld alatti villanyszerelő, Horváth János vágár, Huszár Bálint geológus technikus, Ivánka József lakatos, Juhász János csillós, Karletz Ferenc operátor, Kaszás Jánosné bérelőmunkás, Kálmán György főcsatlós, Kerekes László főcsatlós, Keszericz István vágár, Kondorosi Gyuláné könyvelési csoportvezető, Kovács Ferenc operátor, Kovács József főaknász, Kómvéves Lajos vágár, Köves László robbantómester, Mayer László segédvágár, Mikola Jenő robbantómester, Molnár György vágár, Molnár István vágár, Pados Imre robbantómester, Pál István biztonságtechnikus, Petrovics Ferenc főcsatlós, Pézess Sándor segédmunkás, Radics Péter vágár, Rác György szakvezető főaknász, Sárközi László vágár, Sárszegi Ferenc lakatos, Sátór György vágár, Skrutth István csillós, Szedlacsek Gyula szállítócsillós, Tátrai József villanyszerelő, Törvényi László mozdonyvezető, Vajda Tibor vágár, Vaszil András főcsatlós, Vilá-

gos László villanyszerelő, Vincze Ferenc mozdonyvezető, Zsinger György vágár.

IV. sz. bányauzem: Abai Imre vágár, Barancsi Imre vágár, Batizi P. Béla aknász, Bela László vágár, Bódis József lakatos, Bódis László főcsatlós, Fonyódi Tibor aknász, Görbe László szállítási felvigyázó, Hozbor János kovács, Juhász Vince vágár, Kaszai Sándor technikus, Kerékényi Antal csatlós, Komáromi Sándor főmérnök, Komló József aknász, Kovács József vágár, Komár Imre szállítási felvigyázó, Kötél Lajos felvigyázó, Kukai Lászlóné statisztikus, Kurucz István lakatos, Luter Márton aknász, Miletics József körletvezető-helyettes, Németh Géza vágár, Nyári Sándor geológus, Pál Józsefné kalkulátor, Pálfi András villanyszerelő, Pirák Zoltán bányamérő, Ruppert József körletvezető-helyettes, Sárai József művezető, Szalahov Károly vágár, Szent Miklós műszerész, Szentendrei Antal lakatos, Takács György lakatos, Tischler László vágár, Werner György vágár.

V. sz. bányauzem: André Antal főmérnök, Ádám Ferenc vágár, Becsei Ferencné anyaggazdász, Baráth László csapatvezető vágár, Benics Lajos lakatos, Bernáth János robbantómester, Brumecz József akkumulátortöltő, Czifri János aknalakatos vágár, Csizmadia Géza aknalakatos vágár, Csölle László aknász, Csöndör László aknász, Daradics Lajos robbantómester, Ferkas István lakatos vágár, Gugora Antal

vágár, Hajós Gyula aknász, Hirt László főmérnök, Horváth János vágár, Juhász Alajos bányamester, Kalányos József mozdonyvezető, Kátolyi István fenntartó vágár, Keresztesi Sándor csatlós, Klaj Sándor vágár, Majorosi János csatlós, Maul János csatlós, Mayer János villanyszerelő, Nagy Ferenc omlasztó vágár, Nagy Károly vágár, Nánási Sándor robbantómester, Nagy Ferenc akkutöltős, Orosz Lajos aknász, Petrus László akkutöltős, Pércsi Zoltán vágár, Pongráz János vágár, Rakoncsa Béla vasútépítő vágár, Reinhardt József aknász, Sánta Sándor körletvezető, Schönreiner Gyula főaknász, Szabó János aknalakatos vágár, Szentgyörgyi Lajos aknász, Szepesi János vágár, Székely Dezső aknász, Szilágyi Dániel vágár, Szilágyi József vágár, Szopka Elemér fenntartó vágár, Tóka István aknász, Varga Károly aknász, Vasi Sándor csatlós, Vass Ilona gépiró, Velényi Antal robbantásvezető.

Ércdúsító üzem: Bernáth József lakatos, Bérczesi János lakatos, Bíró László lakatos, Böngyik Péter lakatos, Budai Károly lakatos, Gáspár Ferenc gumis, Kárpáti József operátor, Keserű István szivattyúkezelő, Kiss József lakatos, Kovács László targoncavezető, Laki István csoportvezető, Menyhart Imre betanított munkás, Nagy László operátor, Öbert János vegyipari szakmunkás, Pétersz László vegyipari szakmunkás, Szigeti József lakatos, Varga T. László villamos gépjavító, Villányi Lajos vegyipari szakmunkás, Závóczy Géza lakatos.

Szolgáltató üzem: Bátorka József villanyszerelő, Bugyik János művezető, Danká Imréné adminisztrátor, Esküdt Gyula elektri-

kus, Fánics József diszpécser, Hágen Ádám művezető, Hegyi József diszpécser, Heizler János kázankezelő, Hengl Nándor betanított munkás, Járosi György diszpécser, Kasza László gépkocsivezető, Kótyán Józsefné kompresszorkezelő, Kreizer József lakatos, Nagy Tibor föld alatti fenntartó csillós, Novák László lakatos, Simon Ferenc kézi formázó, Simon Ferencné lámpakiadó, Will Károly lakatos.

Kutató-mélyfúró üzem: Balogh Lajos főmérnök, Füzés Jánosné munkautó-vezető, Hamberger László áttelepítési csoportvezető, Hendzsel Bertalan udvaros, Keresztes László geofizikus technikus, Magyar Istvánné irattárkezelő, Orsós Ferenc alapozó, Sárdi László kőműves, Ványi András operátor.

Kutató-fejlesztő üzem: Gúth Júlianna vegyipari szakmunkás, Horváth András laborvezető, Papp István II. betanított munkás, Tirkala Ferencné operátor, Volcsics Félix karbantartó lakatos.

Anyag- és áruforgalmi főosztály: Bányai József anyaggazdálkodási előadó, Brúder Károly művezető, Müller Jánosné csoportvezető, Simon Lajosné gépiró, Szabó Károly anyagkiadó, Ravasz Gyula raktáros.

Központ: Ancsán Mihály portás, Bányai Sándor operátor, Gebhardt Ferencné tervező, Harsányi Lajosné geológus mérnök, Juhász Józsefné statisztikus, Kerész Istvánné gépiró, Nagy Antal portás, Óvári György főrevizor, Patzai János őrparancsnok, Pálmát Jánosné műszaki rajzoló, Solty István biztonságtechnikus, Solymosi Gézné ügyirtező, Szabó József III. iparőr, Szijjártó Ernőné takarítónő, Vejmelek Ferencné adminisztrátor.

A MaDISz küldött-értekezlete elé

(VITAINDÍTÓ)

A legutóbbi küldöttértekezlet — '89 március 18. — óta környezetünk drámai gyorsasággal változott meg, mind gazdasági, mind politikai területen.

Az elmúlt közel hat hónap főbb folyamatai:

— március 31-én megalakult a MaDISz.

— a KISZ-kongresszuson kimondta önmaga feloszlását és 43 tagszervezet szövetségét „köt” Magyar Demokratikus Ifjúsági Szövetség néven. (Benne a MaDISz.)

— Az Országgyűlés nem fogadta el az Ifjúsági Törvényről a kormány beszámolóját, de a jogszabályt nem szüntette meg, nem módosították, mert nincs jobb, azonban a probléma súlyosságát jelzi, hogy pár hónap múlva ifjúsági kormánybiztosot nevez ki.

Mindennek eredményeként az eddig törvény által „elismert” KISZ, mint az ifjúság egyetlen képviselője jogilag már nem létezik, az utód szervezetnek a jogosítványait (?) nem ismerik el, az ifjúsági érdekképviselet politikai szervezet formájában megszűnt. Ezen országos folyamatok nálunk is lecsapódtak.

Tudatosítanunk kell tehát, hogy az ELSŐ ES LEGNAGYOBB VESZTESEK A FIATALOK LESZNEK. Ezért hirdetjük azt, hogy legyenek szövetségeseink azok, akik már most érzik, az egyéni boldogulásuk veszélybe került, és érzik annak igazságát, hogy a várható kihívásokra csak csoportosan lehet eredményesen válaszolni, akik tudják, hogy a bányász elkötelezettségét nem egymás rovására, hanem együtt, egymást erősítve kell művelni.

MERRE MENJÜNK? Az a szervezet, mely — törvény szerinti is — magában foglalhatja a munkavállaló érdekvédelem eszközeit, a megújuló SZAKSZERVEZETI TEVÉKENYSÉG. A megjelenő munkanélküliség veszélye fokozottan érvényes ránk. Ezért a szakszervezeti mozgalom erejére támaszkodva politikai erőket a fiatal munkavállalók érdekében kamatoztatjuk.

Ennek érdekében szervezzük meg, hogy a választók körében is alkalmassá tartott MaDISz-os tisztségviselő, vagy ilyen érdekeket képviselő közül minél többen induljanak a bizalmi-főbizalmi választásokon. Ez ma a legfontosabb politikai feladat. Fontos, hogy politikai szervezetünk erejét használjuk a megszervezéshez, mert a dolgozó munkahelyhez kötött, nem független. A bérek emelését, a munkahely megtartását, megteremtését, munkakörülmények javítását szolgáló csoportosulás kialakítása a cél.

Ez az összetett dolgozó érdek miatt — amely nem feltétlenül ifjúsági — csak egy része a lehetőségeknek.

A kivitelezés egyik formája a már említett „pozíciók elfoglalása”.

Ezen kívül érdemes átgondolni egy jelenlegi ágazati szakszervezeti felépítésben ifjúsági alapszervezet működését a vállalatnál. A harmadik változat pedig egy önálló, független szakszervezet megalakítása.

Néhány hónappal ezelőtt kidolgozott programunk tartalmaz egy olyan szervezeti kitételt, amit ma már „törvényesítve” az MSZMP Ifjúsági tagozatának nevezhetünk. Ez a kb. 150 fős kb. és a nagyrészt ezen kívül lévő fiatal értelmiség szövetségképzése lehet a „hogyan tovább?” részletes kimunkálása.

Azt is látnunk kell, hogy az ifjúsági ügyeknek jószerivel nincs képviselője a hatalom döntéshozó szerveiben, a tanácsokban és az országgyűlésben.

A többpártrendszerű parlamenti demokráciában politikai szervezetek — pártok — programjai kell, hogy magában hordozzák az ifjúsági érdekeket. Több út lehetséges ahhoz, hogy az alapelveink szerint támogatott társadalmi modellválasztásban részt vehessünk, azt alakíthatjuk:

a) elkészítjük az általunk helyesnek ítélt módszert, ami végül is egy új párt programja lehet a választások során,

b) a megjelent programok közül választva, azt alakítva megkeresni a választási szövetségünket.

Programtéziseinkben az MSZMP-vel kötendő stratégiai szövetséget foglaltuk meg, azonban a benne megjelenő áramlatok és a megjelent program szükségessé teszi a véleménynyilvánítást.

Tehát összefoglalva: a választásokra való felkészülésben meg kell találnunk a szövetségünket!

Varju László

A dolgozó marad, a csellengő mehet

Az V. sz. bányauzem X. szintjén dolgozik az 54-es vágathajtó csapat. A délelőtti szakban hárman dolgoznak. Somogyi Lajos csapatvezető, Kovács János segédvájár és Bogyai Ferenc csillés, aki „igaziból” negyedéves bányamérnök-hallgató.

Mostani bányajáró beszélgetésünk rendhagyó módon nem kerestük a csapatvezetőt, hanem két beosztottját. Beszélgetésünk óhatatlanul a vállalat, a bányászok sorsára, jövőjére terelődött most is.

Értelemszerűen szinte csak az foglalkoztatja az embereket, jöhetnek minden csapat minden tagja becsülettel végzi továbbra is a munkáját. Továbbra is ugyanolyan intenzitással küzdenek a tonnákkal, a méterekkel.

Lelkük mélyén azonban ott bújkálnak a kérdőjelek. És az eddig megszólaltatott „öregkekhez” hasonlóan nekik is van véleményük, ami azonos a korosokéval.

— Négy éve, amikor az egyetemre kerültem, nem hittem volna, hogy ezt a vállalatot be akarják majd egyszer zárni. A vállalat ösztöndíjasa vagyok, s mindig úgy gondoltam, ez a bányá jelenti majd nekem a jövőt, a megélhetést. Ezt nagyon biztosra vettem. Most, úgy tűnik, nem így lesz.

— Annak, hogy most itt vagyok csillés, nincs köze a felszámolással kapcsolatos híreknek. Egyszerűen csak annyi van, hogy az egyetemen, szeptembertől számolva, fél évet kihagyok.

— Természetesen befejezem az egyetemet. Nem, arra egy pillanatig sem gondolok, hogy a vállalat esetleges bezárása miatt abbahagyom. A négy évet nem hagyom elveszni, legfeljebb mérnök-közgazdász leszek.

— Az egyetemen sokan feladták azt a tervüket, hogy majd a vállalathoz

jöjjenek, s arról is tudok, hogy az első évfolyamokban többen abbahagyták tanulmányaikat a hazai bányászat bizonytalan jövője miatt.

— Most itt dolgozva, úgy gondolom, a felszámolás esetén a középkorúaknak lesz nehéz a helyzete. Ők azok, akik az újrakezdéshez már öregek, ugyanakkor fiatalok olyan értelemben, hogy a 63 százalékos keresetkiegészítést még korban nem érték el.

— A fiatal bányász még képes a pályamódosításra, míg az idősebbre jogosult a keresetkiegészítésre. Az igazán megnyugtató — a vállalat megmaradásán túl — az lenne, ha az emberek látnák, hogy hasonló bérszínvonalú munkahelyeket teremtenek a megyében.

— Amikor meghallottam, hogy mi vár ránk — mondja Kovács János —, meglepődtem. — Bár még csak másfél éve dolgozom itt, s van egy géplakatos szakmám, meg hivatásos jogosítványom is, talán aránylag könnyű lenne elhelyezkednem, de mégis... Szívesebben maradnék, azért is, mivel építkezem s a kereset nagyobb része oda megy.

— De ha megszűnne itt a bányászok, valószínű, hogy a kereset miatt átmennék a szenesekhez. Igaz, az apósom ott dolgozik, így nem lennék egyedül.

— Mostanában mindig és mindenki itt az üzemben a vállalat sorsáról beszél, de csak találgatnak az emberek. Hogy mi lesz? Azt hiszem velem együtt biznak a jövőben. Abban, hogy megmaradunk. De csak mi, akik dolgoznak és a csellengők mennek. Nem régóta dolgozom az üzemben, de azt látom, hogy mennyi a jól fizetett sétálgató ember.

— Mi szükség van rájuk, csoda, hogy ott tartunk, ahol vagyunk? V. T.

Maszlag László és Borda József segédvájárok robbantáshoz fúrják a vájvéget. Csöndör László felvétele

Amikor a gyerek nem kérdez...

Pozitív döntést várnak a kormánytól

A III. sz. bányauzem 2/A szintjén a szegecselőgépre erősödő dübörgése jelzi, hogy már közel járunk a 72-es csapat munkahelyéhez. A feltérfejlés alatt, máskor szép számmal sorakozó csillesornak már nyomát sem látni, a teli „cúgot” épp az imént vontatta el a mozdony a sikló irányába.

Kazi József segédaknász a hepe-hupás guritón valószínűleg a „terembe” vezet, hisz az utolsó elágazást követően már seholy sem lehet látni a csillesornak, mindenhol csak szegecsek dugják ki a fejüket a főtéből.

Parádai Csaba szakvezető és Maszlag László segédvájár épp az utolsó csőszegecset nyomtatja fel az okos géppel, melyet, mint kiderül, itt az üzemben gyártottak, illetve fejlesztettek ki külön erre a célra.

Borda József segédvájár, a csapat harmadik tagja már a fúráshoz készíti elő a gépeket, így hát nyilvánvaló, hogy a műszak

végén robbantani is fognak.

— Ezt a szabadszélű kamrárt fúrjuk majd megszeletre — magyarázza a szakvezető: — Remélem legalább ötven csillét hoz majd a robbantás, és lesz majd az abléznak mit szállítania.

A szegecselés befejeztével és a fúrás megkezdése előtt jut idő egy kis beszélgetésre. Eleinte arról folyik a szó, hogy most igazán jól megy a csapatnak, és a szegecsbiztosításban ők maximálisan megbíznak, ám ha egy kevésen átdolgozott nehéz lépten-nyomon a vállalat

bizonytalan jövőjéről hallanak.

— Nekem asztalos az eredeti szakmám — mondja Borda József —, a jobb keresetért jöttem ide tizenegy évvel ezelőtt dolgozni. Van már családom, és most szeptember elején gyarapodni is fogunk. Ha megjön a kisbaba, még több pénz kell majd a megélhetéshez. Mi lesz velünk, ha bezárják a bányát? A szakmából már sokat felejtettem. Hová tudnék így elmenni?

— Én „civilben” kőműves vagyok. — veszi át a szót Maszlag László — Itt jól keresek, nem panaszkodom, de hogy mindennünk megleljen, a hétvégeken alkalmanként kezemből veszem a kőműves kanalat is.

— Amikor öt évvel ezelőtt ide jöttem, könnyű szívvel tettem, mert egy 2300 forintos géplakatosi állást hagytam ott. Gondolom hat-hétezerért bármikor vissza is mehetnék csak az a gond, hogy akkor nem tudom miből élnek — fakad ki indulatosan a szakvezető. — Ennyi OTP-t fizetek ugyanis, a gyerekeim még nagyon kicsik. Ha mondjuk, már húsz évesek volnának, meg lehetne nekik magyarázni, hogy miért nem kapnak enni, vagy mondhatnám, hogy menjenek dolgozni, de egy hároméves, az nem kérdezi, hogy miért, csak sír hogy éhes.

Háborognak még egy kicsit, de szavaikból érződik, nem hiszik azt, hogy a vállalat és az ő sorsukra nézve kedvezőtlen kormánydöntés születik. És mivel a bányászokat teljes mértékű alapján szokás megfizetni, lassan elfogy a szó és a helyébe munka lép. Feldübörögnek a gépek, hogy a műszak végére meg legyen az a várt ötven csille, amit ígértek. A fúrógépek zajától rezgő ködpárás levegőben azonban továbbra is ott lebeg a kérdés: A rövidesen sorrakerülő kormánydöntéskor nekik majd mit ígérnek?

Veress Tamás

Nógrádi G.

Hittel és reménnyel

Talán megboesátható s ugyanakkor érthető is, hogy lapunkban az utóbbi hónapokban szinte másról sem beszélünk a bányászokat, mint arról, milyenek látják a jövőt. A sajtójukét, a vállalatét! Nehezen hisszük el. — nem szoktunk még hozzá — hogy a biztos jövőt jelentő vállalatokat máról-holnapra leírhatják. Nehezen hisszük el azt is, hogy a felszabaduló munkaerőnek új munkahelyeket teremtenek. Majd.

Mikor? Honnan lesz minderre pénz? A nekünk elédig juttatott 2,5 milliárdból virágzik majd fel valamilyen új ipar, amolyan szabad munkaerőt felvevő piac? Jó ha lesz, s akkor piaci szótárunk a „lengyel”, meg a „fekete” után eggyel gyarapszik majd. De 1989-ben már nekünk is gyarapodni kéne! Hittel, reménnyel, s kevéske jóléttel. Apáink annak idején hasonlóan reméltek, s mondták:

— Ha megnősz gyermekek, te már jólétben neveled gyermekeid.

Most felnötté válva, látva, hogy még híg a tejfő, mit ígérjünk mi a gyerekeknek? Azt, hogy ha vendégmunkásnak elmegy messzire, jólétben élhet majd gyermeke? Na, de ez nem ígért? De lehet, hogy holnapután ez lesz az útravaló, s legalább apád, anyád boldogulni fog a segélyből, az alkalmi munkabérből. Ennek szele is itt fodrozódik már fellettünk, bár apáink erről nem szóltak semmit. Segélyről, meg másról akkor nem volt szó. Munkanélkülj is csak a határnak azon az oldalán volt. Sőt, csödbe jutott vállalatok is csak arra voltak, most viszont itt vannak olyanok, melyeket szánlanak, felszámolnak.

— Csöd ez a javából fiam! Mit ígérjek neked, amikor nem tudom, mit hoz a holnap?

A 39. bányásznapi rendezvényei

1989. szeptember 1. péntek

A MÉV Koncert fúvószenekara köszönti az üzemek dolgozóit

1989. szeptember 2. szombat

Pécsi Nemzeti Színház Kamara-színháza

10.00 órakor:
Megyei központi ünnepség

Ünnepi beszédet mond: Varga Mihály, a Mecseki Ércbányászati Vállalat vezérigazgatója.

Fellép: A belügyminisztérium Duna Művészegyüttese, Héjja Sándor színművész.

Csertető

20.00 órakor:
Megemlékezés az emlékműnél.

Ünnepi beszédet

mond Csethe András, a Mecseki Szénbányák vezérigazgatója.

Közreműködnek: Moravec Levente színművész, a Mecseki Szénbányák és a Mecseki Ércbányászati Vállalat Koncert-fúvószenekarai.

Koszorúzás, tüzijáték. Gyülekezés: 19.00 órakor Fehérhegyen.

Ho Si Minh park

8.00—13.00 óráig:
Bányásznapi villám-torna kispályás labdarúgó bajnokság.

10.00—12.00 óráig:
Férfi-női kézilabda mérkőzések.

1989. szeptember 3. vasárnap

6.00— 8.30:
Zenés ébresztő a bányászlakta városrészekben, MÉV koncert fúvószenekara.

Széchenyi tér, Janus P. u., Sétatér, Káptalan utcai parkoló

10.00 órától:
Bányásznapi vásár.

Széchenyi tér

9.00—10.00 óráig:
TÉRZENE
Fellép: a Mecseki Szénbányák és a Mecseki Ércbányászati Vállalat Koncert Fúvószenekara.

Szent István tér

10.00 órától:
SAJTÓUTCA
10.00 órától:
MTESZ klubterem. A Népszabadság vezető munkatársai találkozzák az olvasókkal.

Szabadtéri táncszín

16.00 órától:
Bányásznapi 1989.
16.00—16.45:
„Nevetni nem szégyen”

Unger Pálma, Dévényi Ildikó, N. Szabó Sándor, Moravec Levente zenés, szórakoztató műsora.

Közreműködik: Witterle Gábor 16.50—17.10:
Hercegszőlősi Népi Együttes műsora
17.15—17.55:
Magyar nóta, operett (PNSZ művészei)
18.00 órától:
BM Duna Művészegyüttesének műsora.

17.00—19.30:
Helikopteres sétarepülés a sportpályáról. Belvárosi Iskola (Hunyadi út)

Barbakán

10.00—10.30:
A Tranzit együttes „Állatosdi” című gyermekműsora.
10.30—11.20:
BI-BÁ-BÓ bábegyüttes.
„Minden egér szereti a macskát” című műsora.
11.20—12.10:
„Ha az álmod boltban árulnák”.
Detre Annamária zenés műsora.

Ho Si Minh park
12.00—15.00:
Helikopteres sétarepülés — PMSC pálya.

14.00—16.00 óráig:
Ércbányász — Komlói Bányász öregfiúk labdarúgó mérkőzés.

508. sz. Ipari Iskola tornaterme

8.00—13.00 óráig:
Bányásznapi villám-torna: férfi kosárlabda bajnokság.

MHSZ Ércbányász Modellező pálya

9.00—18.00 óráig:
Rádióirányítású autómódellek Nemzetközi Bányász Kupa versenye.

15 órától: Bányásznapi 1989.

15.00—15.40:
„Nevetni nem szégyen”.
15.45—16.00:
Hercegszőlősi Népi Együttes műsora.
16.00—16.40:
Magyar nóta, operett.
16.40—17.00:
Tombola.
Konferál: Belénessy Csaba
17 órától:
SZUR

A mérkőzés labdáját ejtőernyővel hozzák a bányásznapi ejtőernyős verseny résztvevői.

A szünetben: Ejtőernyős bemutató.
A mérkőzés után az Ércbányász Modellező Klub, ill. a Hölégballonos Klub tart bemutatót.

A mérkőzés után pályabál, Old Boy együttes, és discó, a Népszabadság rendezésében.

József Attila Művelődési Ház

16.00 órától:
Bányásznapi 1989.

16.00—16.50:
„Ha az álmod boltban árulnák”.

Detre Annamária zenés gyermekműsora.

16.55—17.15:
Ságvári E. Művelődési Ház Quadro Modern Táncsoportjának műsora.

17.20—18.00:
„Nevetni nem szégyen.”

18.05—18.25:
Hercegszőlősi Népi Együttes műsora.

18.30—19.15:
Magyar nóta, operett.

MHSZ Ércbányász Modellező pálya

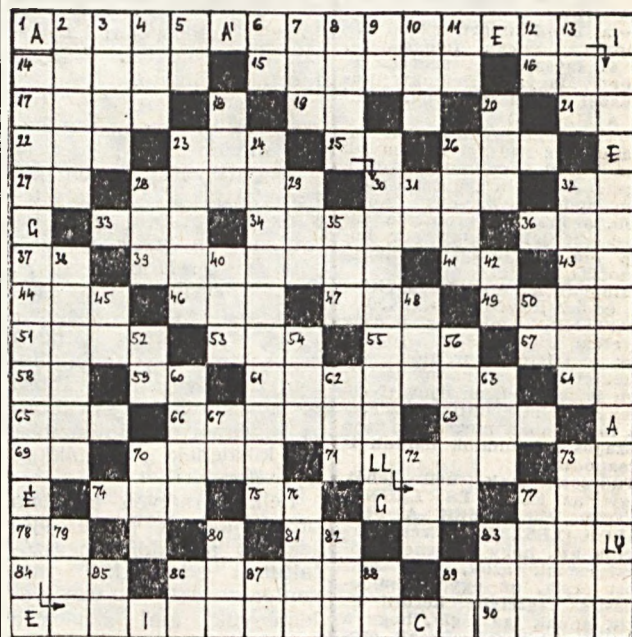
9.00—12.00 óráig:
Rádióirányítású autómódellek.
Nemzetközi Bányász Kupa versenye.
DÖNTŐK

Szeptember 4–7. Pogányi repülőtér

4-én, 5-én és 6-án 8.00 órától:
Nemzetközi meghívásos bányásznapi ejtőernyős verseny.
7-én 14.00 órától:
Ünnepélyes eredményhirdetés.

Keresztrejtvény

Rejtényünk vízsz. 1., folytatva függ. 14., 24. és vízsz. 25. sorában Viktor Gyula: A bányász című verséből idézzük egy szakaszt. Megfejtésül ezt kérjük beküldeni 1989. szeptember 10-ig a szerkesztőség címére. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

Vízszintes: 14. Számnév. 15. Rendes. 16. Füg. 17. Elemi részecske. 19. L. Z. 21. Kettős betű. 22. Félig hallókl. 23. Hím kecske. 26. Női név. 27. L. R. 28. Eles hangot ad. 30. Adriai szél. 32. Azonos római számok. 33. Ide szállit. 34. Kavarodás. 36. Szörny. 37. Rangjelző. 39. Veszélyhelyzetből menekíti. 41. Kérdés személyre. 43. Kicsinyítő képző. 44. Udító ital. 46. Főzélékféle. 47. Zokog. 49. Kötőanyag. 51. Szarvasmarha hímje. 53. Gazdálkodási egység. 55. Ön — németül. 57. Alatta levő helyre. 58. E. N. 59. Római ötvenegy. 61. Első ízben vehes. 64. Területi bizottság. 65. Száz — oroszul. 66. Becézett női név. 68. Fizikai fogalom. 69. Kettőzve: édesség. 70. Betakarít. 71. Szükségletet kielégítő. 73. Egyik minisztérium betűjele. 74. Erre a helyre. 75. Azonosak! 77. Előtti helyre. 78. Római ötvenegy. 81. Rudolféle szám. 83. A tenger időszakos csökkenése. 84. Szeszital. 86. Éjszaka huhog. 89. Léte. 90. Juttatod.

13. Gyermekváros. 18. Házikó. 20. Időhatározó. 23. Remél. 26. Férfi név. 28. Számítalan. 29. Tiszta elejel. 31. Kutrica. 32. Dinnye jelzője lehet. 35. Rétes mássalhangzó. 38. Elhallgattatja. 40. Igeköte. 42. Kötőszó. 45. a. a. a. 48. Becézett női név. 50. Névelő. (ford.). 52. Rangjelző. 54. Lik betű. 56. Hullott az eső. 60. Férfi név. 62. Bökező rész. 63. Regényt alkot. 67. A. A. 70. Allami bevétel. 72. Átadó magánhangzó. 73. Fennsík (ék. felesleg). 76. Rokon. 77. Vagyakozik. 79. Ifjúsági találkozó. 80. Szavakhoz járul. 81. Becézett női név. 83. Kalap belseje! 85. Névtelen. 86. Bánat. 87. Kettős mássalhangzó. 88. Y. N. 89. Kötőszó.

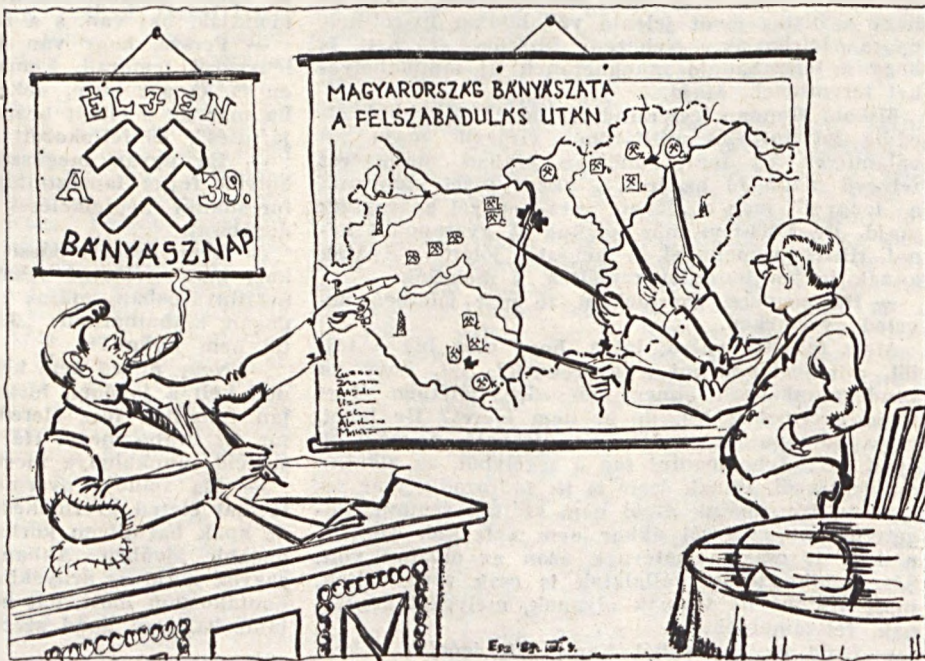
Juhász Károly

Lapunk augusztus elsejei számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

Ha másokról ítéletet monddunk, legtöbbször saját adottságainkat ítéljük meg bennük.

Könyvjutalomban részesülnek: Vörös Gábor (Pécs, Matusán B. u. 7633), Somogyi Józsefné (III. sz. bányászati titkárság), Süle Istvánné (Szentlőrinc, Ybl M. u. 13. fsz. 2. 7940).

Esti hivatalnokképzés

Tanár: — Csukja be a szemét kérem! Ugy!
— Most búkjön a pálcával a térképre, ott lesz a következő bányabezárás. Előd Szaniszló rajza

Tekehír

Csapatunk ötödik lett

Augusztus 11—12-én Szegeden került sor a Fesztivál Kupa nemzetközi amatőr tekeversenyre. A 12 csapat versengésében a vállalat csapata az V. helyezést érte el. 1. Olajbányász, 2. Jugoszláviai csapata, 3. Szegedi Postás, 4. NSZK csapata, 5. MÉV, 6. Tatabánya.

A vállalati csapatunk 2218 fával érte el helyezését, Sudár Ferenc, Dóczi Dezső, Tóth László, Sulc István, Sulc Márton, Kaszaj Sándor összeállításban.

Nagy Sándor, a SZOT főtítkára.
Laufer László felvétele

A demonstrációra érkezett levelek, táviratok

Augusztus 30-át megelőző napokban rengeteg levelet, táviratot, nyilatkozatot, állásfoglalást kaptunk. Ezek egy töredékét a sajtó leköszölte. Most megpróbálunk a küldeményekből néhány rövid mondatot idézve rávilágítani, mennyire országos üggyé vált kezdeményezésünk.

„Kategorikusan elutasítjuk a munkanélküliséget, követelve a munkahely, a hatékony foglalkoztatás biztosítását. Meggyőződésünk, hogy a termelés és a termékszerkezet korszerűsítésének nem velejárója szakmánk, munkalehetőségeink megszüntetése.” Borsodi Szénbányák kollektívája, szakszervezeti tagsága.

„Tudjátok, hogy a kohászok gondolai kapcsán a vasasok sok szempontból hasonló követelésekkel léptek fel, s bízunk az összefogás, az egység erejében.” A vasasszakszervezet titkársága.

„Kívánjuk, hogy a tiltakozás elérje célját. Várva a kormányzati szervek minden bányász számára elfogadható intézkedéseit!” A Thorez Bányászati Szakszervezeti Bizottsága, Visonta.

„Úgy értékeljük, hogy a kormányban nincs jövőbe mutató gazdaságpolitikája. A támogatásleépítés, a

(folytatás a 3. oldalon)

Érlebányász

XXVI. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM

ÁRA: 2,30 FORINT

1989. SZEPTEMBER 15.

A Bányai Dolgozók Szakszervezete FELHÍVÁSA a Magyar Népköztársaság Kormányához

A bányászatban kialakult, már-már elviselhetetlen gazdasági, műszaki és pénzügyi körülmények, napjainkra olyan helyzetet teremtettek, melyben kérdésessé váltak a működés elemi feltételei.

A dolgozók körében állandósult és tovább fokozódott az elégedetlenség, a létbizonytalanság, a munkanélküliségtől való jogos félelem. Egyre nőnek a családok és a nyugdíjasok megélhetési gondjai.

Az energiapolitika irányítását változatlanul kiszámítatlanság, a kapkodás, az átgondolatlan döntések sorozata jellemzi.

Tagságunk túlnyomó többsége egyetért és támogatja azokat a reformtörekvéseket, amelyek a gazdaság és

a társadalom megújítására irányulnak. Nem tud azonban elfogadni egy olyan gazdaságpolitikát, mely a szerkezetváltás jelszavával a bányászat tervszerű felszámolását, több tízezer ember munkahelyének megszüntetését, sorsukra hagyott munkanélküliek tömegét produkálja. Ez a fajta szerkezetátalakítás bányászaink szemében egyenlő a munkanélküliséggel.

Ezért szakszervezetünk Központi Vezetősége tiltakozását fejezi ki a bányászat ellen irányuló diszkriminációs gazdaságpolitika ellen, és az ágazat sorsának korrekt, átfogó rendezése érdekében a következő követeléseket terjeszti elő.

- Olyan kormányzati gazdaságpolitikát alakítsanak ki, amelyben a felszámolást és negatív racionalizálást minden esetben előzze meg az új munkahelyteremtés, képzés, át-képzés, a foglalkoztatott munkaerő tervszerű elhelyezése. Ennek érdekében bővüljön ki a jelenleg érvényben lévő foglalkoztatáspolitikai intézményrendszer.
- A hatékony szerkezetátalakítási intézkedések során felszabaduló dolgozók a tartós munkanélküliséget nem tudják elfogadni. Soron kívül vezessék be a

- A személyi jövedelemadó korszerűsítése kapcsán haladéktalanul intézkedést kérünk annak érdekében, hogy a föld alatti pótlék, tereppótlék, a húsépgépz a vállalati bértömeg részeként a személyi jövedelemadó szempontjából költségterítésnek minősüljön.
- Nem viseljük el tovább a bányászati bérek növekménye relatív elmaradását az ipari átlaghoz képest. A bevezetésre kerülő bérreform kapcsán ezen bérfelesztéseket feltétlenül meg kell oldani. A bányászati bérek jobban tükrözzék a munkaerő bővített újratermelésének költségeit.

- A jogutód nélküli vállalati felszámolás esetén — a magasabb keresetekből adódóan — a dolgozók számára előzőleg biztosított járandóságokat (meglévő hitelek, vállalati és állami támogatások, kamatterhek stb.) a költségvetés engedje el, vagy mérsékelje a bányászok terheit.

- A hosszútávú népgazdasági energiapolitikában a kormányzat hazai erőforrásokra tervezzen, mert a rendelkezésre álló természeti és élőmunka erőforrások erre reális lehetőséget adnak. Felhívjuk a figyelmet a magas importvolumenre.
- (folytatás a 3. oldalon)

Impozáns látvány volt a vonuló lömeg.

Csöndör László felvétele

Tanácskozott az MSZMP vállalati küldöttértekezlete

Kovács István pb-titkár megnyitó beszédét mondja.

Augusztus 25-én 140 üzemi küldött jelenlétében zajlott le az MSZMP vállalati szervezetének értekezlete. Fő célja, a párt októberben sorra kerülő kongresszusára való felkészülés és a küldöttek megválasztása.

A felsőbb pártiszerv döntése értelmében száz párttag képviselőjében egy küldött vesz részt a megyei küldöttértekezleten, míg hatszáz párttag képviselőjében egy küldött a pártkongresszuson. Így vállalatunk párttagsága 13 küldöttet választhatott a megyei értekezletre és 2 küldöttet a kongresszusra. A 13 főből 9 küldöttet az üzemek közvetlenül delegáltak, míg a kongresszusi küldöttre mindenhol lehetőség volt javaslatételre. Ennek eredményeként a küldöttértekezlet a beérkezett 9 javaslatból választotta meg a 2 kongresszusi küldöttet.

Kovács István, a Magyar Szocialista Munkáspárt MÉV Bizottságának titkára kért először szót. Nagyvonalokban vázolta a párt belső helyzetét vállalatunknál. A társadalomban zajló folyamatok vállalatunk párttagságára is hatással voltak. A tagság létszáma ebben az évben több, mint száz fővel csökkent ugyan, de rámutatott, nem minden távozó miatt kell sajnálkoznunk. Szólt a vállalat léte körül dúló harcokról, a társadalomban meglévő bomlasztó jelenségekről, a politikai divatokról, reformretorikáról, demagógiáról. Kifejtette véleményét az ifjúsági szervezetről. Kiállt a párt kommunista jellege és üzemi szerveződése mellett.

Varga Mihály vezérigazgató a vállalat jelenlegi eredményeit mondta el, majd azokról a kezdeményezésekről szólt, melyeket a vállalat vezetése tett helyzetünk javítására. Be-

szélt a Központ létszámának csökkentéséről, az úgynevezett „fantomlétszám” leépítéséről, a vállalkozások ösztönzéséről, a munkaerő-gazdálkodásunk és a megyei helyzet összefüggéseiről.

Gyulai Sándor, a vszb titkára bevezetőjében elmondta, hogy a SZOT döntése alapján a szakszervezetek ezután a politikai pártoktól függetlenül működnek, ez azonban semmiképpen nem jelenti azt, hogy a szakszervezet tagjai, az egyének is pártsemlegesek.

Beszélt az augusztus 30-ai demonstráció céljairól, lebonyolításáról, arról a várakozásról, szolidaritásról, mely jóval az események előtt már országosan tapasztalható.

Gönczör Zoltán V. sz. bányászati küldött mindezeket az szögezte le, hogy milyen súlyos hiba lenne felszámolni vállalatunkat. Javasolta a lakóterületi pártszerveződést olyan formában, hogy alakuljanak területi bányász-alapszervezetek. Ezután elemezte a nyilvánosságra hozott programtervezetet. Hiányolta az ifjúsággal való foglalkozás markánsabb megfogalmazását, a kommunista jellegét. Egyértelművé kell tennie ennek a pártnak, hogy baloldali, marxista és demokratikus, hogy nem egy szűk apparátus eszköze, politizáló. Javasolta, hogy a párt neve is tükrözze ezeket a fő jellemzőket.

Weszl László IV sz. bányászati küldött arról szólt, hogy a párt legyen munkáspárt alapvető céljait tekintve, mely hosszútávú programmal rendelkezik és nem forgácsolódik el a részletekben. Legyen vonzó a tömegek számára, képviselje az elkötelezett értelmiség érdekeit is, küzdjön a létbiztonságért, az embercentrikus szocializmusért. Amellett foglalt állást, hogy a párt ott szerveződjön, ahol élünk, ebbe

beleértve akár a munkahelyet, akár a lakóterületet. Egri Róbert, az Ércdúsító üzem küldötté bírálta a programnyilatkozatot, mert az sem a pártnak, sem az ellenzéknek nem lehet elfogadható. A népképviselő

távozó súlyáról. A szervezeti szabályzat tervezetéről szólván egyetértett a pártválasztmány intézményével.

Hágenthurn József III. sz. bányászati küldött annak a reményének adott hangot, hogy a program a kongresszusig sokat javul még. Miután az országos kérdések a választott országgyűlésben dőlnek el, ő a lakóterületi szerveződés mellett voksolt. Hiányolta az ifjúságpolitika kiemelt-ségét és a parasztsággal való foglalkozása a programból. Nem tartotta fontosnak a névváltoztatást, de azt igen, hogy az alapszervezetek önállóan gazdálkodhassanak a tagdíjból. A létbiztonság megteremtése a fő feladat. Ezért javasolta, hogy a vállalatnak nyújtott állami támogatást — megszüntetés esetén — erre fordítsák a térségben.

Zsíros József III. sz. bányászati küldött felszólalásában rámutatott, csak akkor szabad tudomásul venni a vállalat felszámolását, ha bebizonyosodik, hogy mi itt csupán „ke-

Varju László, a MaDISz titkára annak fontosságára hívta fel a figyelmet, hogy a pártunk tisztázni kell a gazdasági ügyeit. Felhívást olvasott fel, melyben megfogalmazták, hogy október 23-át nyilvánítsák az erőszakmentesség napjává. Ezután a MaDISz belső gondjairól szólt. Az ifjúsági szervezet sokáig alapvetően szakszervezeti feladatokat látott el. Hiányolta, hogy az Ifjúsági Törvény megújítása késik. Egyetlen lehetséges útnak a szakszervezettel való közös fellépést látja az ifjúság érdekében. Aláírásokat gyűjtene a köztársasági elnök megválasztásának előrehozatalához, mert ez a biztosíték a társadalmi anarchia elkerülésére. Javasolta, hogy a párt vonuljon ki a lakóterületre, annak ellenére, hogy ezt valószínűleg nagyon megsínyli a párt.

Dr. Dányi Pál, a Baranya megyei pártbizottság első titkára annak adott hangot felszólalásában, hogy jó érzés itt lenni, mert a hozzászólások konst-

támogassák az iparszerkezet átalakítását. Arról is szólt, hogy az ifjúsági szervezeteknek vállalniuk kell annak kockázatát, hogy nem kötelezik el magukat politikai pártoknak. A mi pártunk jövőérdekelt, ezért ifjúságpárti. Végezetül meleg szavakkal köszöntö meg Kovács István pb-titkár eddig végzett munkáját.

Kablár János, a Központ küldötté elmondta, melyek azok a legfontosabb kérdések, amelyeket a kongresszus küldöttjének képviselnie kellene. Így szólt a bányászatról, ezen belül az uránbányászat szűklátókörű, csak a múltak élő megítéléséről, bírálva a kormány ezirányú gondolkodását, a társadalmi folyamatok, jelenségek osztályszemléletű vizsgálatának, megítélésének hiányát, a munkások teljes elszármiságát, és mind a párt, mind a társadalom belül sokkal nagyobb figyelmet követelt az ifjúságnak. A „hol dolgozzon, hol szerveződjön a párt” kérdésre úgy reagált, bízunk ezt a párttagságra, erre a szervezeti szabályzat tervezet is módot ad, döntse el ki-ké a saját érdeklődési köre és lehetőségei szerint, hol akar alapszervezetben tevékenykedni.

A hozzászólások után a küldöttértekezlet két fordulóban megválasztotta a kongresszusi küldötteket: Hágenthurn Józsefet (III. sz. bányászati) és Kablár Jánost (Központ).

A szeptember 30-án tartandó megyei küldöttértekezlet küldöttjei: Magony István (Szolgáltató üzem), dr. Csövári Mihály (Kutató-fejlesztő üzem), Weszl László (IV. sz. bányászati), Vágó Zoltán (Kutató-mélyfűrő üzem), Hágenthurn József és Zsíros József (III. sz. bányászati), dr. Bárány Imre és Egri Róbert (Ércdúsító üzem), Hagyó Árpád és Gönczör Zoltán (V. sz. bányászati), Debreczeni Péter (Anyag- és áruforgalmi főosztály), Németh Géza és Turi Gyula (Központ). Az értekezleten részt vesznek még: Varga Mihály és Varju László, a megyei pártbizottság tagjai, Andi Gábor országgyűlési képviselő, Varga Jenő megbízott pb-titkár és Kablár János kongresszusi küldött.

A küldöttértekezlet ezután tudomásul vette, hogy Kovács István nyugdíjba vonulása miatt felmentését kérte pb-titkári és -tagsági funkciójából, s a kongresszust követő teljeskörű választásokig megbízta Varga Jenőt a pb-titkári teendők ellátásával. K. J.

Varga Mihály vezérigazgató a vállalat helyzetét elemezte.

kiterjesztéséért, a végrehajtás társadalmi ellenőrzéséért, a törvényességért szállt síkra. Nem világos a programtervezetben, mit ért a párt tulajdonreformon. A hozzászóló kifejtette, hogy az igazi tulajdonos a munkás legyen, meg kell valósítani a munkásönigazgatást, a gyárak, üzemek munkásönigazgatását.

Turi Gyula, a Központ küldötté a központi anyagokat értékelte hozzászólása első részében. Kiemelte a programkészítés és a -végrehajtás összhangjának szükségességét, a hazai és nemzetközi realitások elismerését, a demokrácia szélesítését. Külön szólt a vállalat talponmaradásának reális esélyeiről, melyben a párt a maga szervezett erejével nagy segítséget adhat. Hangsúlyozta, hogy egyelőre nem szabad kivonulnia a munkahelyekről, sőt aktívabb munka szükséges.

Dr. Csövári Mihály Kutató-fejlesztő üzemi küldött értékelte a történelmi utunkról készült összefoglalást, ennek kapcsán bírálta a párt megmerevedett káderpolitikáját. A programnyilatkozatban megfogalmazott demokratikus szocializmus tartalmát homályosnak ítélte meg és hiányolta a kommunista kifejezést és tartalmát. Beszélt az állami tulajdon megha-

nyérpusztítók” vagyunk. Nem szabad hagynunk, hogy elveszítsük ezt a munkát, ezt az életszínvonalat. Hiányolta, hogy a pártprogramtervezet nem munkásjellegű.

Nagy Sándor III. sz. bányászati küldött javasolta, hogy a párt neve maradjon Magyar Szocialista Munkáspárt. Felvetette, hogy a lakóterületen alakuljanak bányászalapszervezetek. Félő, hogy az üzemben maradvány, a párt teljesen elszigetelődik a politikai életről, harctól.

raktívak, a legjelentősebb politikai kérdéseket érintik. A mai helyzetben áldozatokat kell vállalnunk, s ez — úgy tűnik — Baranyára hatványozottan érvényes. Támogatjuk a reformgondolkodást, de a félkész gondolatokat ugyan úgy nem szeretjük, mint a félkész ételeket fogyasztani. A felszámolással együtt a tisztességes kiutat is meg kell határozni. Ezért fordult a megye vezetése a kormányhoz, hogy Baranya megyét nyilvánítsa depressziós övezetté, vagyis

A küldöttek egy csoportja.

Csöndör László felvétele

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő: **Kablár János**

Szerkesztő: **Ragocsa János**

Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati telefon: 33-53

Kiadja: a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: **Bodó László**

Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 19.
Telefon: 13-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.

Felelős vezető: **Sperczel János**

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre:
53,20 Ft

Előfizethető:
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

A demonstrációra érkezett levelek, táviratok

(folytatás az 1. oldalról)

munkahelybezárás szűklátókörű, fiskális szemléletre utal, ha nem párosul kitörési stratégiával. A bányavállalatok bizonytalan helyzete az egyik súlyos tünet a sok közül." MSZMP Pécsi Városi Végrehajtó Bizottsága.

"Véleményünk szerint, a szakszervezeti mozgalomnak nem lehet megérteni azt, hogy szorgalmas, kemény munkával becsületet szerzett dolgozók jövője bizonytalanná váljon, családok ezrei éljenek kilátástalanságban, és mi lesz a megélhetésükkel, hogyan nevelik fel gyermekeiket a magyar nemzet hasznos tagjává." Ozdi Kohászati Üzemek Vállalati Szakszervezeti Bizottsága.

"Mi, a Központi Bányászati Fejlesztési Intézet párttagsága elengedhetetlenül szükségesnek tartjuk hosszabb távra szóló, megalapozott energiapolitikai koncepció kialakítását, melyen belül a magyar szénbányászatra vonatkozó elkövetések egyértelműen rögzítve vannak." KBFI pártbizottsága.

"Legyen ez a demonstráció olyan kényszerítő erő a kormányzati szervek felé, hogy a korábban tett ígéretések, az ágazat anyagi megbecsülése, a bányászati átfogó, hosszabb távra létbiztonságot ígérő megoldatlan kérdéseinek végérvényesen és megnyugtatóan rendeződjenek." A Nógrádi Szénbányák szakszervezeti bizottsága és bizalmi testülete.

"Támogatjuk azon követeléseket, amely bányák megszüntetése, visszafelkészítése tárgyában napirenden szerepel, mert ez mindenképpen társadalmi, családi és egyéni kihatású, és olyan következményekkel járhat, mely Pécs és Baranya jövőjét igen károsan befolyásolja." Münnich Ferenc Társaság, Pécs.

"A városi pártbizottság támogatja a Nógrádi Szén-

bányák dolgozóinak azt az elhatározását, hogy csatlakozzanak a pécsi bányászok augusztus 30-ai figyelmeztető demonstrációjához. E tömegmegmozdulást — azonosulva a bányászok gondoljaival — szükségzerű lépésnek tartjuk." MSZMP Városi Bizottsága, Bányaterenyé.

"Reménységet és nem háborút kívánok azért, hogy a vállalkozásokat, így a bányászatot senki se nézze fejőstehénnek (mert, ha tejet akarok a tehéntől, annak ennie is kell). Hát a vállalkozásokba is pénz kell, bizalom és tudás! (Egyszerre szükséges mind a három)." Kurucz István III. sz. bányauzem.

"Bizonyítást sem igénylő tény a bányászat fokozott fizikai és szellemi igénybevétele, kiemelkedő áldozat- és veszélyvállalása, mégis — mintha egyes kormányzati szerveknek nem volna kötelessége e társadalmat méltányosan szolgálni — következetesen mellőzik a jogos bérigényekre, a teljesítményt rontó és igazságtalan jövedelemadó-rendszer tisztességes helyzetételére vonatkozó kérdéseket, igényeket, vagy követeléseket." Az Oroszlányi Szénbányák dolgozói.

"Lehet, hogy egyesek számára ellentmondásnak tűnik, de mi, pécsi zöldek is kiállunk az ércbánya léte mellett. Zömünkben régi pécsiek vagyunk, az alapítók, s tudjuk, a városnak nem csupán mecénása, de létfenntartója is a két bánya, 1960 óta elsősorban az ércbánya." Pécsi Zöld Kör.

"Reális feltételrendszert a gazdasági működőképesség megteremtéséhez, vagy ennek hiányában a foglalkoztatáspolitikai, ipartelepítési lehetőségek biztosításához, a szociálpolitikai kérdések kezeléséhez (munkanélküliség, nyugdíjasok, lakáskérdés)." MSZMP Nógrádi Szénbányák Bizottsága.

A tüntetés

Sokan ott ültünk. Láttuk, hallottuk a történeteket. A gyülekezéskor lestük az ismerősöket, ki van ott, ki hiányzik. Izgalommal és idegesen kémleltünk körbe, lesz-e tömeg, leszünk-e annyian, ami már tömegnek számít. Néztük az eget, fohászokodtunk, csak még két órát bírja ki eső nélkül. Szidtuk az időjárásfelelőst, mert nem fogadta kegyeibe a bányászokat. Olvastuk a táblákat — mennyi találmányosság! Aggódva néztük, aki az Olimpiából jön, nem túl homályos-e a tekintete. Elindultunk, és már sokkal nyugodtabbak voltunk.

A sportesernők megtelt. Felcsattant az első nyíltzsinű taps, ezekre a szavakra "...nem érthetünk egyet azzal a politikával, amely a gazdasági problémák

Gyulai Sándor vszb-titkár beszédét mondja.

Szabó László csapatvezető várja.

megoldására csak a restriktív ismeri, vagyis elvonom, felszámolom, megszüntetem, mert könnyen az egyszeri ember sorsára juthatunk, aki majdnem leszoktatta a lovat az evésről, csak a ló közben megdöglött".

Együtt örültünk ezekkel, mikor a mi vajárunk ki mondta "...minden becsületes dolgozó számára elfogadhatatlan, hogy a mai Magyarországon mindent érdemesebb csinálni, csak

becsületesen, lelkiismeretesen dolgozni nem érdemes".

Ereztek, ott feszült a levegőben, hogy ma nem elég aggódni sorsunkért, ma tenni kell. A tömeg nagy úr. Milyen kristálytisztán kimondta ezt versével József Attila? Hallottuk a nyitóversben. Képes pillanatok alatt az egekig magasztalni valakit, s képes arra is, hogy a pokol fenekére juttassa. Hogyan tudott megélni egy ágazati szakszervezeti vezetőt,

s hogyan hallgattatott el egy megyeit, bár utólag otthon magában mindenki beismerte, hogy jót akart. Ugyanakkor otthon, magában, a televízió Napzárta műsorában döbbenet látta, hogy a megélt vezető már korántsem úgy nyilatkozik, mint a tömeg előtt, vagy, hogy a másik egyáltalán nem megélt vezető nem tud a helyzetben leközölt levélről.

A tömeg tapsol, fütyül, ha tetszik neki amit hall, és tapsol, fütyül, ha nem tetszik. Kitapintathatóvá a különbség azonban csak ott a helyszínen vált. És micsoda különbség!

Együtt hallottuk a közbeiktatásokat. Az elszántság, elkeseredettség, düh és kilátástalanság, a félelem a létbizonytalanságtól érthetővé tesz sok mindent. Ugyanakkor a helyenként hallható durvaság, trágár, gyűlölködő hang, általános és politikai kultúránk hiányosságait mutatja. Sajnos.

Azután örültünk az angol fiúnak. Örültünk, bár kissé megkésve, köszönő

szavainak, amit az ő megmozdulásuk támogatásáért mondott. Szinte nem is kellett fordítani. Egy nyelven beszélünk, a közös gond és érzélem a hanghordozást is érthetővé tette.

Olvastuk a szórólapokat. Volt ilyen is, olyan is. Politikai, lényegbevágó, izlésses, s volt olyan is, amitől úgy éreztük, keselyűk köröznek a fejünk felett, s azt várják, hogy a nagyvadak jóllakjanak húsnakból.

A bányászhimnusz, melyet oly sokszor gyászzeneként hallottunk, most ünnepi himnusz volt, most igazán komolyan felfogtuk a "szerecsse fel" értelmét. És le is higgadtunk tőle kissé.

Az utcán már tárgyilagosan beszélgettünk, kérdeztük: és most...?

Milyen pontosan kifejezete mindnyájunk gondolatát az a társunk, aki ezt mondta: "Most az a fontos, hogy a kormány lássa, milyen elkeseredettek vagyunk".

Kablár János

Felhívás

(folytatás az 1. oldalról)

10. A szénhidrogén-bányászatonkban még ebben az évben rendeződjön a kutatás-feltárás forráshiánya annak érdekében, hogy a közép- és hosszútávú energiaellátásban már bevezetett kőolaj és földgáz-mennyiség kitermelhető legyen.

8. Ragaszkodunk ahhoz, hogy a bányaiipar alágazatai számára is teremtsék meg olyan jövedelemszabályozást, amely a vállalati nyereségen keresztül teremti meg a működőképességet. A bánya és energetika területén is érvényesüljön a gazdálkodó egységek közötti esélyegyenlőség és versenysemlegesség.

9. Nem tudjuk elfogadni a kormányzat által kialakított határköltéseket, amelyek a szénbányászati népgazdasági gazdaságosságát szabályozza. Az időközben bekövetkezett háromszori forintleértékelés, a világbanki kezdeményezésekre lefolytatott vizsgálatok azt igazolják, hogy a határköltések lényegesen magasabb sávban állapítatnak meg. Ezért haldéktalanul hozzá kell igazítani a mérőszámokat ezekhez a mutatókhoz. A termelői árak tükrözzék a fentieket.

11. A Központi forrásokból megvalósuló beruházások általános forgalmi adóját engedjék el, az adótörvény módosítása objektív módon vegye figyelembe a kitermelő iparágak alacsony jövedelemtermelő képességéből fakadó teherviselő képességet.

Fenti követeléseinkre a bányászszakszervezet XXIV. kongresszusáig — melyet 1989. november 25-26-án tartunk — pontos, hathatós és korrekt intézkedéseket kérünk. Egyben felajánljuk ezirányú tárgyalási készségünket. Amennyiben tárgyalásaink nem vezetnek eredményre, úgy a kongresszus dönteni fog érdekvédelemünk módszeréről.

Bányaiipari Dolgozók Szakszervezete Központi Vezetősége

Horváth Ferenc ipari miniszter nem tudta elmondani beszédét,

Laufer L. felvétele

Kongresszusi küldöttek

Több mint ezerkétszáz kommunista képviselőben

Az augusztus 25-ei választási küldötttervezet úgy döntött, hogy az MSZMP október 6-án kezdődő kongresszusán Hägenthurn József, a III. sz. bányázománya és Kablár János, a Mezőkeresztesi bányász felelős szerkesztője képviseli a MÉV kommunistákat.

Megkérdeztük küldötteinket, mit is várnak a nagyjelentőségű eseménytől, és mit mondanának el a kongresszuson, ha ott szót kapnának?

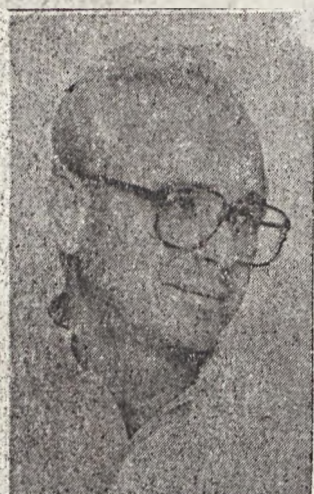
— Rendkívüli megtiszteltetés, ha megválasztanak valakit egy ilyen nagy feladatra, hogy képviseljen egy ilyen viszonylag jelentős létszámú, több mint 1200 fős — párttagságot — mondja először Kablár János.

— Ugyanakkor ez rendkívül nagy felelőséggel jár és nehéz munka. A belpolitikai helyzet a párt belső helyzete a politikai pluralizmus, az a többpártrendszerben formailag is jelentkezik, olyan helyzetet teremtett, hogy nagyon nehéz lesz a pártkongresszuson egyértelműen állást foglalni egy sor kérdésben. Úgy gondolom, nagyon meg fognak oszlan a vélemények. Egészen biztos, hogy felmerülnek olyan javaslatok is, hogy a párt szakadjon ketté, váljanak el a legfőbb irányzatok egymástól és alakuljon több baloldali típusú párt, amely képviselné ezeket a nézeteket.

— Ezért oly nagy a küldöttek felelőssége. És ezt úgy is mondhatom, mint aki részt vett a tavalyi májusi párttervezeten, ahol ennek tulajdonképpen csak a kezdetét látszottak. Ma ez sokkal markánsabban megmutatkozik és biztos, hogy sokkal nehezebb helyzetet teremt.

— Hozzászólásomban, ha más súlyozással is, de nagyon hasonlóan mondanék el, mint amit a májusi párttervezeten el akartam mondani.

— A bányászat és ezen belül az uránbányászat helyzetének a megítélése

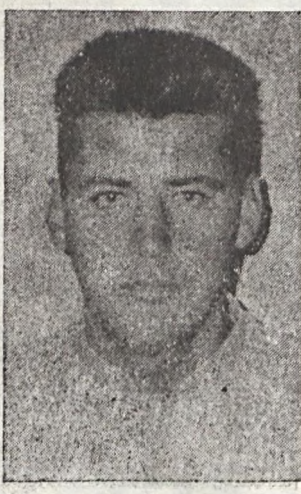

Kablár János

annak a szemléletnek a bírálata, amely ma még sokkal erősebb, mint a májusi párttervezet idején volt. Ez pedig a mank él, szűk látókörű gazdaságpolitika, az átgondolatlan, hirtelen született döntések, a költségvetési egyensúly ilyen áron való helyreállítása. Ezt én, mint olyan ember, aki dolgozott a bányázománya geológusként, foglalkozott készletgazdálkodással, sem tudom megérteni, és mint olyan ember sem, aki elég széles skálát belát a funkciójánál, munkakörénél fogva. Tehát semmiképpen nem tudom elfogadni és ezzel feltétlenül vitába kell szállni, és meg kell próbálni mindent, hogy egy esetleg helyrehozhatatlan döntés születessen.

— Sajnos, a döntés korábban várható volt a kongresszus lesz, de úgy gondolom, ha elég sok mindenki hallatja a hangját, akkor végül is visszavonható lenne, ha mégis megszületne ez a végzetes döntés.

— A másik kérdés amiről már májusban is akartam beszélni, ez a társadalmi folyamatok, különböző társadalmi jelenségek osztályszemléletű vizsgálata és megítélése. Ezt a hibát sajnósszinte minden anyag és minden propaganda eszköz elköveti, a párt anyagi és

Hägenthurn József

a szakszervezeti anyagok is, de a propaganda, a tömegkommunikáció is számtalanszor.

— Ezen belül, amit én már akkor is ki akartam hangsúlyozni, a munkások osztály létének az „elsíkoltatása”. Mintha a társadalomban mára olyan helyzet állt volna elő, hogy ilyenről, mint munkások osztály, már nem is beszélhetnénk.

— A harmadik téma amit kiemeltem, — ha szót kapnék, — az az ifjúság mai helyzetének rendkívül megnehezített volta. A párt is, a társadalom is, elhanyagolta ezt a kérdést hosszú éveken keresztül, ettől az ifjúság kilátástalan helyzetbe került, és egyre nagyobb tömegek jutnak periférikus helyzetbe.

— Előjáróban én is azt kezdem — veszi át a szót Hägenthurn József —, hogy igen nagy megtiszteltetésnek tartom, hogy e sorsdöntő kongresszuson részt vehetek. Úgy tudom, hogy Baranya megyéből én leszek az egyik legfiatalabb küldött, s ezért is örömteli számomra, hogy a vállalati küldötttervezetlől bizalmat kaptam. Azt gondolom, azért képviselhetem Kablár János mellett én is a vállalat kommunistáit, mert az elmúlt év végi választási párttervezeten az emberek megismerték véleményemet. Akkor nem tud-

tam felmérni szereplésem, de most ez, hogy küldöttek választottak, az bizonyítja számomra, hogy az akkor általam elmondottak, mások véleményével is megegyeznek.

— A kongresszuson, ha szót kapok, mindenképpen elmondanám, hogy milyen pártot szeretnék. Olyant, amilyent a szervezeti szabályzat tartalmaz. A programnyilatkozat kevesebbet mond, mint az előbb említett tervezet, így egyelőre én ennek híszek, erre voksolok. Jóllehet, szeretnék hinni a programnyilatkozatban, de úgy látom, a jelenlegi apparátus nem képes korszerű programot kínálni a tagságnak. Lehet, hogy ezt azért látom így, mivel én a korszerű programban radikális apparátuscsoökkentést várnék el, mivel az ország jelenlegi helyzete nem bírja el a nagy központi apparátusok fenntartását. Azt várom, hogy az MSZMP hathatós intézkedéseket tegyen. Ugyanakkor be kell látnunk, hogy nincs is igény akkora apparátusra, pláne, ha arra gondolok, hogy munkájukat a korábbiakban sem úgy látták el, hogy ennek létjogosultságát most igazolva látnám.

— Szólni szeretnék a vállalat felszámolásáról, ennek várható következményeiről. Javasolni akarom — ha nem kapok szót, akkor ezt írásban teszem meg —, hogy a térséget nyilvánítsák depressziós övezetnek. De, ha erre nem kerül sor, legalább a sokat emlegetett 2,5 milliárd forintos állami támogatást a kormány az itt élőknél juttassa vissza. Elsősorban munkahelyteremtés formájában, iparképzés, a megélvők fejlesztése, vállalkozások segítése stb.

— Szólni kívánok arról is, hogy milyenek látom jelenleg az ifjúság helyzetét, az ifjúsági mozgalmakat, és arról, hogy milyennek szeretném látni a lehető leghamarabb — mondotta végezetül a 33 éves küldött.

Az átlagbérszámítás és a keresetkiegészítés problémái

A 2/1989. (III. 25.) ÁBMH sz. rendelkezés módosította az átlagkereset számításának rendjét. A hűségjutalom is beszámít az átlagkeresetbe. Ez új gyakorlat kialakítását igényli vállalatunknál.

A rehabilitációs keresetkiegészítés megállapításánál például 1989. április 1-jétől a hűségjutalmat is figyelembe kell venni. A hűségjutalmat is tartalmazó átlagkereset 80 százaléka a keresetkiegészítés meghatározója, így tehát a rehabilitációs munkában fizetett bér és a keresetkiegészítés is tartalmazza a hűségjutalom 80 százalékát.

Amennyiben tehát a rehabilitált dolgozó vállalatán kívül, hűségjutalmat nem folyósító munkáltatónál kerül alkalmazásra, anyagilag nem kerül viszonylag hátrányos helyzetbe, hiszen havonta arányosan kapja meg a hűségjutalmát. Valószínűleg könnyebb szívvel vállalnak vállalaton kívül munkát így.

A hűségjutalmat folyósító vállalatnál foglalkoztatott dolgozó esetében is ez a helyzet, azonban a ketős ellátás kiküszöbölése érdekében rendezni, szabályozni kell, hogy a dolgozó ne részesüljön kétszeres hűségjutalomban. Így kézenfekvőnek látszik, hogy a hűségjutalmat tartalmazó keresetkiegészítés ne képezzen hűségjutalom vetítési alapot (az egyéb, nem rehabilitált dolgozók sem kapnak a hűségjutalomra hűségjutalmat). Másrészt a rehabilitált munkakörben elért keresetnél is meg kell oldani, hogy a dolgozó keresetében ne szerepeljen a hűségjutalom.

Az elszámolandó hűségjutalom ugyanis a már megállapított 80 százalékos átlagbérrel felül jelentkezik, tehát olyan szerepe lenne, mint a bérfejlesztésnek, vagy az évközi jutalomnak, s ezért a következő év keresetkiegészítését ezzel csökkenteni kell. A dolgozó jövedelme ugyanis nem lehet több, mint a megállapított 80 százalék.

Amennyiben tehát a rehabilitált dolgozó rendszeresen hűségjutalomban részesül az új szabályozás alapján, akkor folyamatosan csökkenni fog a 80 százalékon belül a keresetkiegészítés. Ez megtakarítást jelent a társadalombiztosítási szolgáltatásnál, ugyanakkor a vállalati bérekből — amelyet egyébként a vállalati kollektíva használhatna fel — bér kerül elvonásra.

Figyelembe kell venni továbbá, hogy a keresetki-

egészítésből nem kell levonni a nyugdíjjárulékot, míg a bérből igen. A hűségjutalom miatt növekvő bérből egyre több nyugdíjjárulék kerül levonásra, így végeredményben csökken a dolgozó nettó jövedelme.

A fentiek egy számszerű példán a következőkben jellemezhetjük: egy várható átlagbérére 15 ezer forint, ami éves szinten 180 ezer forint. Erre jár 19,5 százalékos hűségjutalom, ami 35 100 forint. Az összes kereset tehát éves szinten 215 ezer forint. Rehabilitáció esetén ennek kapja a 80 százalékát, vagyis 172 ezer 80 forintot munkabér, illetve keresetkiegészítés formájában.

A fenti összeget, amennyiben egy hónapra vetítjük, akkor 14 ezer 340 forint jön ki. Amennyiben ez a dolgozó a vállalatnál, vagy vállalaton kívül egy 4000 forint/hó összegű munkakörbe kerül, akkor még 10 ezer 340 forint keresetkiegészítést kell kapnia. Mindkét összeg arányosan tartalmazza a hűségjutalmat is. Ez esetben tehát a dolgozó havonta részeseül rendszeresen hűségjutalomban.

Ha a dolgozó hűségjutalmat folyósító vállalatnál dolgozik és a havi 4000 forint is hűségjutalmat kapja, ez esetben a havi jövedelme: 4000 meg 10 ezer 340 meg 780 forint lenne, azaz összesen 15 ezer 120 forint, ami 5,4 százalékkal haladna meg az eredeti jövedelem 80 százalékát. A többletet a vonatkozó szabályok szerint le kell vonni a keresetkiegészítésből, így az eredeti 10 ezer 340 forint összegű keresetkiegészítés a következő évben 9560 forint lenne. A társadalombiztosítás a következő évben 12x780 forinttal kevesebbet fizet ki, s ennyivel növekszik a vállalatot terhelő bér. A rehabilitált dolgozó jövedelme tehát nem lenne több, sőt kevesebb, mert a keresetkiegészítést nem terheli nyugdíjjárulék, míg a külön kifizetett hűségjutalmat csökkenteni kell a nyugdíjjárulékkal.

Nem célszerű tehát a vállalatnál kifizetett bérre hűségjutalmat számolni. Ezt mérlegelve szabályozta a kollektív szerződésben a vállalati szakszervezeti biztosi szolgáltatásnál, ugyanakkor a vállalati bérekből — amelyet egyébként a vállalati kollektíva használhatna fel — bér kerül elvonásra.

Figyelembe kell venni továbbá, hogy a keresetki-

Üzenet Édesapátoknak

Tiszteletes és tárgyiszertű, részletes és szimpatikus tudósítás jelent meg a bányászdemonstrációról a Dátum című dunántúli napilap szeptember elseji számában. Hogy a lap megőrizhesse objektivitását, a „hallgattassék meg a másik fél is” elv alapján az alábbi kis levélkét közölte:

„Kedves Gyermkeim!

Sajnos az idén is elmarad a karácsonyi ajándékozás, megint nem lesz miből. Tavaly ilyenkor még bizakodtunk, hogy Grósz Károly leendő utódja majd komolyan gondolja a veszteséges üzemek leépítését és visszaadja a pénzünket. Most úgy érzem, neki sem sikerült.

Tegnapelőtt ti is láthattátok a tévében a demonstráló bányászokat — követelik továbbra is a nekik járó állami támogatást, és a különleges elbírálást az adózásnál. Azt is mondták, ne bősztse őket a kormány, mert ők — a munkások — erősek. Hogy ez régi szöveg? Igaz, de attól még hatásos.

Fiúk, a kormány megadja nekik is — a miénkből. Most még csak 250 forintot költünk fejenként az uránbányára évente, de ha a többit is hozzászámoljuk, 20 ezer forintba kerül mindegyikünknek a veszteséges cégek fenntartása. Gondoljátok csak el, ez a családnak 80 ezer forint, no, és a nyugdíjas nagypapák 40 ezre. Milyen szép lenne, ha megkaphatnánk.

Kedveseim, azért ne keseredjétek el. Állítólag a távoli jövőben valóságga válik hogy mindenki az általa előállított érték alapján kapja a fizetését. Addig meg bírjátok ajándék nélkül. Ölel Mindenkit

Édesapátok”

Eddig a levél, nem tovább.

A demonstráció óta többen vádolnak bennünket, uránosokat azzal, hogy felkorbácsoltuk a kedélyeket,

hogy az érzelmekkel manipuláltunk, hogy a szervezés során a szórólapokban, újságban megjelent felhívásainkban, állástoglalásainkban, az elhangzott hozzászólásokban spekulatív módon moralizáltunk. Újra végiggondolva — olvasva — hallgatva ezeket, nyugodt szívvel, lelkiismerettel tagadhatjuk ezen vádakokat. Természetesen nem lehet érzelmi töltés nélküli védeni igazunkat. Ha az emberek az alapvető létfeltételeiket látják veszélyben, elvárható-e tőlük az érzelmentes megnyilvánulás?

Szakembereink, mozgalmi vezetőink és aktivistáink azonban nem csak és nem is elsősorban ezekkel éltek. A tárgyalások, viták, megnyilatkozások sora bizonyítja, hogy érveink, melyek a vállalat fennmaradását támasztják alá, gazdasági számításokkal is alátámasztható érzervek. Mi mindenütt kihangsúlyoztuk, hogy az uránbányák bezárása nem csak több ezer ember jövője, hanem gazdasági, műszaki és pénzügyi szempontból is több, mint hibás, mondjuk ki bűnös lépés lenne.

Ha van olcsó demagógia, akkor ez a karácsonyi levél valóban az. Igaztalan ígéretes és az érzelmek felölten felszítása a tájékoztatlanok megnyerésére. Mert mi másnak nevezhetnénk azt, hogy ha nem lenne támogatás, akkor azt mindenki kézhez kaphatná és megoldódna a magyar nép életszínvonal gondjai? Elgondolkodott azon „édesapánk”, hogy mit venne belőle? A bezárt vállalatok, a tönkrement mezőgazdasági nagyüzemek, az élelmiszeripar termékei nem hiányoznának neki?

És még valamit. Szemben azzal a mai divattal, hogy mindenki a nép nevében beszél és nyilatkozik, a bányászok soha és sehol nem mondták, hogy ők lennének a munkások osztály. De büszkén vallják magukat annak a munkások osztály részének, melyet valóban nem lenne szerencsés felbőszíteni. Erre a történelem gyászos és dicső napjai, eseményei emlékeztetnek és figyelmeztetnek.

Kablár János

Induló tanfolyamok

Októbertől a Ságvári Endre Művelődési Házban az alábbi tanfolyamok indulnak: Német nyelv — kezdő, középfelad, haladó szinten. A tanfolyam időtartama 2x4 hónap. A tanfolyam részvételi díja 2600 forint, mely két részletben fizetendő: Beiratkozás szeptember 28-án csütörtök 17,30 órakor a művelődési ház kultúrtermében.

Angol nyelv: kezdő, középfelad, haladó. A tanfolyam részvételi díja és időtartama megegyezik a fentiekkel, a beiratkozás időpontjáról kérjük telefonon érdeklődjétek.

Szabás-varrás: kezdő, haladó. A tanfolyam időtartama 3 hónap. Részvételi díj 500 forint. Beiratkozás szeptember 27-én, szerdán 17 órakor a művelődési ház kistermében.

Művelődjünk Szórakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház programjából

Ságvári Mozi

16-án: Tanmesék a szexről (USA film).

17-én: Rain man (Eszóember) (USA film.)

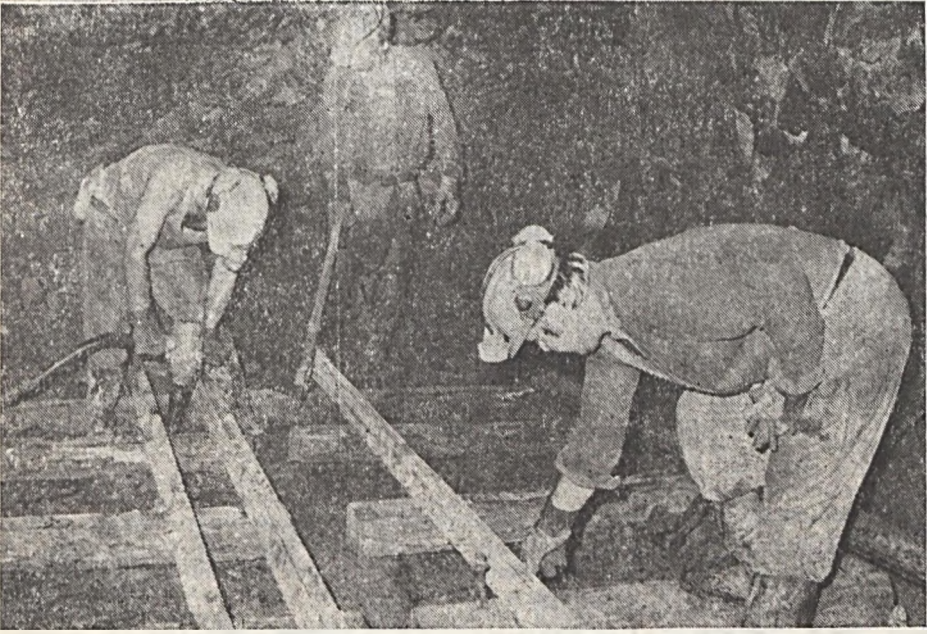
23-án: Pároska és a farkas (magyar film).

24-én: Afrika expressz (olasz film).

30-án: Bűnvadások (olasz film).

1-jén: Amerikába jöttem (USA film).

Az előadások 16 és 18 órakor kezdődnek.

Rádásul még vasutat is kell fektetnünk — mondja a körletvezető-helyettes. Csöndör László felvétele

A jelesre vizsgázó 2-es

A kiadós „vonatozást” ide, ók pedig pár száz méterrel reménykedve kúszalódunk ki a népeskocsiból a tizenkettedik szint főszállító vágatának egyik elágazásában. A remény, miszerint innen már nincs messze a 2-es csapat munkahelye, rövidesen beigazolódnik, hiszen csak egy légurítón kell leereszkednünk a tizenharmadik szintre és néhány perces gyaloglás után már feltűnnek a bányászlámpák fényei.

— A III. sz. bányauzem egyik legjobb vágathajtó csapata ez — magyarázza Tóth Sándor körletvezető-helyettes. — Ma délelőtt csak három fővel telepítjük a munkahelyet, mert rádásul még vasutat is kell fektetnünk, így aztán nem biztos, hogy műszak végén tudnak robbantani.

Mire azonban a csapat munkahelyére érünk, már helyére kerültek a talpfák és Czibor Elemér szakvezető várja — ő egyébként „vendég”, hiszen a 45-ös csapat vezetője — és Pappert László segédvájár. Unferdorben Ferenc csapatvezető irányításával éppen a síneket igazítják, majd előkerül a csavarozógép és néhány perc múlva már kész a „vasút”, akár indulhatnának is a rakodógépek.

Közben megérkeznek a bányamérők is, és amíg ellenőrzik az irányt, jut egy kis idő a beszélgetésre. — Úgy néz ki, műszak végén mégis csak tudunk robbantani — mondja bizakodva a csapatvezető. — Ha időben sikerül kiszállítanunk, akkor a Miniron-dóval hamar le tudjuk fúrni a vājvéget. Közben előkerül az utasításkönyv. Unferdorben Ferenc megbeszéli a körletvezető-helyettesrel a további tennivalókat. Megtudom, hogy még legalább húsz méterre mennék tovább, pontosabban egész addig, amíg ércet találnak, majd egy fejtési csapat költözik

terrel kijebb kezdenek majd egy kerülő vágatot. Nem is oly sokára, talán már a jövő héten, hisz’ a 2-es csapat arról nevezetes, hogy a havi teljesítményük ritkán marad száz százalék alatt. Aztán óhatatlanul is a közeli hetekben esedékes kormánydöntésre terelődik a szó. Megszűnik-e a vállalat, lesz-e bányászkodás legalább 1992-ig?

— Én öt évvel ezelőtt jöttem a MÉV-hez István-aknáról — mondja keserű mosollyal az arcán a csapatvezető. — Akkor azért döntöttem így, mert, ha keresni akartam ott, a szénben, akkor minden egyes nap le kellett szállnom. Volt, hogy két hónapot dolgoztam egyfolytában. Se szombat, se vasárnap, se pihenés, se szórakozás. Ez azért így nem élet. — És, ha bezárnák az uránbányát, visszamenne a szenesekhez? — Nehéz kérdés. Nem tudom, tényleg nem tudom. István-aknára már biztos nem, mert azóta ott megszünt a termelés... Nem sok hiányzik, hogy meglegyen a háromezer műszakom. Talán még elmehetek hatvanhárom százalékra, de mi lesz a fiatalokkal? Az eredeti szakmám szerkezet-lakatos és hivatásos jogosítványom is van, de nem tudom mi lesz velem, ha felszámolják a vállalatot. Időközben végeznek a bányamérők és a csapatvezető egyre sűrűbben tekintget a társai irányába, akik már a rakodógépeket helyezik üzembe. Így hát érthető okokból véget ér a rövid beszélgetés, hisz’ különösen most, amikor ennyire szorít az idő, minden dologos kézzre szükség van. És alig teszünk néhány lépést az akna irányába — felkerregnek a rakodógépek és messzire hallik, ahogy huppogva zúdul a kőzet az üres csillékbe.

VÁLLALATI és ÜZEMI TERVMUTATÓK

Kiemelt TELJESÍTÉSE

		(1989. I—VIII. hó)		
		III.	IV. százalékban	V.
VÁLLALAT:				
fémtermelés kg	102,9%			
vágathajtás fm	98,2%			
létszám fő	94,9%			
ERCDSÍTÓ ÜZEM:				
vegyi feldolgozás t	101,7%			
BÁNYAÜZEMEK:				
nyersérctermelés fkg	103,5			
vágathajtás fm	94,6			

A fiatal bányamérnökök is tanácstalanak

— Amikor 1986-ban az üzemhez kerültem — mondja az V. sz. bányauzemben Kiss Ákos körletvezetőhelyettes —, biztosnak láttam a jövőmet. Most a szeptember végi kormánydöntésre várva viszont rá kellett jönnöm, a rózsaszínű jövő szürkülni kezd. Nincs nótás kedvem, mivel itt, Baranyában a bányamérnöki diplomával nem könnyen ugrál az ember.

— A szénbányától félek, így a felszámolás esetén oda nem megyek. De akkor hová, az ország másik szegletébe? A bauxitbányánál kérdés, lesz-e hely? Meg különben is, szeretnék végre megállapodni, itt, Pécsen végleg otthonra lenni. Nem akarok többet költözni 33 évesen, vándoroltam már eleget. Nagyváradról Debrecen közelébe költöztem, majd onnan idekeveredtem. A kezdeti bizonytalan lakáshoz jutásom, mint lehetőség, valóra vált, s most nagyon úgy néz ki, hogy a kezdeti biztos munkahelyem válik bizonytalanná, s nem látok lehetőséget a szakmám folytatására.

— Jó lenne szakközgazdász képesítést szerezni, de ma még nem biztos, indít-e az egyetem ilyen képzést, s ha igen, elfogadják-e a bányamérnöki diplomát. Ott tartunk tehát, hogy nem tartunk sehol, nem lehet hallani egy szót sem a diplomások átképzési lehetőségéről.

— Cél nélkül telnek a hétköznapok — kapcsolódik a beszélgetésbe Szatmári Zoltán körletvezető —, nincs ami hajtana, erőt adna. Csendes beletörődéssel végzem a munkámat, de hát különben sem vagyok híve a kiabálásnak. Különben is, az mit oldana meg?

— Más munkahely után nem nézek, még egy diploma megszerzésének gondolatán sem töprengök. A szenesekhez biztos, hogy nem megyek — persze lehet, nem is kellenék —, mert ahogyan a dolgok ma állnak, előbb-több ott is sor kerül a felszámolásra.

— Úgy gondolom, két idegen nyelv ismeretével, és végül is egy műszaki szakképesítéssel azért csak boldogul majd az ember. Így a közeljövőben angol nyelvből készülök középfokú nyelvvizsgát tenni és rákapcsolni egy másik nyelv elsajátítására, alapfokú vizsgájára. Végül is nincs

Mindannyian benne vagyunk(?)

Hallottuk mindannyian, a Szovjetunióból akadozva jön a villamos energia. Azt is, hogy a téli hónapokban ne adj’ isten, ha fennakadunk? Akarom mondani, ha a cúgban is, ne adj’ isten, fennakadások lesznek, akkor sötétben botladozunk? Igaz, botladozunk már egy ideje, s a magyaros jó szerencse mentett meg eddig a hanyattestéstől bennünket. Juj, lehet, hogy a húshiányt kikapcsolt hűtővel vészéljük majd át?!. Amindenit, azt is megéljük még — mint kedves szomszédaink —, hogy egyetlen pisálkóló izzó mellől szemléljük majd a benzinhiány — erről is rebesgetnek már — miatt parkolásra kár-hoztatott járgányunkat? Igaz, a nagy sötétben leg-alább nem látjuk, ki min-

denki teszi be összekuporgatott valutáját a közeljövőben szabadon nyitható devizaszámlára.

De a paprika ára még mindig 50 forint!

Hallottuk híret, tapasztaljuk már a készülődést a Bécs—Budapest vilákiállításnak. Gyönyörű a terv, csodálatos a gondolat. Ott fényárban fürdik majd ’95-ben is a nagyérdemű, itt meg sötétben számolja a pórnép egyre növekvő adósságállományunkat.

Es mit mondanak majd az osztrák sógorok? Azt, hogy ilyen a nagy magyar éjszaka? Jártak itt eleget és eleget, akkori szegénységünket nem kell kiállítással lepleznie senkinek. Pláne akkor, amikor a köznép — itthon — egyre jobban kiakad. Mert nem tud-

ja mit hoz a holnap. Hoz-e munkát, jegyrendszert, vég nélküli sorbanállásokat? Maholnap tudunk-e fűteni, világítani? Ugyanis azt halljuk, a hazai szén drága és semmit sem ér. Uránunk koncentrátuma egyenlő a béka püspökfalatjával, fabatkát sem ér, s bányászataiba belerokkan az amúgy gondtalan hazai ipar. A kőolajunk, földgázunk mosolyt fakasztóan kevés, a vízierőmű leálltva meg kőtudottan nem termel áramot. Ugyanakkor szívesen Honoluluból, uránt Kanadából, kőolajat Szaúd-Arábiából, földgázt a Szovjetunióból szerzünk be majd olcsó áron. Bagóért, mondják az illetékesek, amikor a külföldi cigarettákat is régóta csak az újgazdagok füstölik el. Ha az ilyen drága, miért lenne pont a nyugatról importált urán olcsóbb a hazainál?

Az átlag magyar maholnap bagó helyett ószi diófalevelet sodor a letépett újságpapírba. Persze csak akkor, ha annak is fel nem megy holnap az ára. Szóval ilyen csodabagóval füstölög azon, hogy a piacon a tojás még mindig 4 forint körül mozog!

Átképzési központot építünk akkor, amikor sorban kerülnek padlóra vállalatok, szabadulnak fel épületek, korszerű kultúrcentrumok. Átképezni tehát lenne hol, de a felszabaduló munkaerőt felvevő új munkahelyekről, ide települő iparról nem beszél senki sem. Akkor viszont mire képezzük át a szakikat? Nem mindegy ugyanis, úgy állunk-e a dolgokhoz, hogy van hol, van kivel, vagy úgy, hogy van hol, van kivel, de minek?

Mindennapjainkat egyre sűrűbben beszövik az elbizonytalanító kérdőjelek. Amit reggel megír az újság, este megcáfolja a televízió. Amit ma pirosnak mond az illetékes, azt holnap trikolornak említi más. Főmufti tagadja, hogy gond lenne, bátor ember kijelenti, baj van. Azt mondják nem lesz újabb áremelés, a boltokban ugyanakkor új árcédulákat nyálaznak a savanyú cukorra. Híre kel, hogy árulják a szögesdrótot. Határőr nagyember bejelenti nem igaz, majd az egész világ arról beszél 40 márka a vasfüggöny darabja.

A példatár egyre inkább kimeríthetetlen. Az évtizedek csendes hallgatása már nemcsak a gyors szókimondásban nyer teret, nem is a véleménykülönbségekben, hanem abban, hogy ki tudja mind jobban megkeverni az amúgy is zavaros slamasztikát. Azt amelyikben mindannyian helyet foglalunk. A különbség 1989-ben is csak annyi, hogy a magasabban ülők kevésbé érzik az illatát. Persze ma már ebben is bizonytalan vagyok, mert lehet, hogy nincs is szaga, csak valaki ezt egyszer kinyilatkoztatta.

Veress Tamás

A bányásznap tombola nyertesei

Czencz László (Kutató-fejlesztő üzem), Schulteisz Imre (III. sz. bányauzem), Brezovszki Csaba (Bázis Értékpapír Vállalat), Debreczeni Lajos (III. sz. bányauzem), Somogyi Lajos (V. sz. bányauzem), Nagy István (V. sz. bányauzem), Jeránt György (Anyag- és Áruforgalmi főosztály), Sárdi Zoltán (Ércdúsító üzem), Trinn Agota (Könyvtár), Varga Lajos (V. sz. bányauzem), Nagy János (Szolgáltató üzem).

Gratulálunk a nyerteseknek!

Leszállás előtti beszélgetés a lámpakamrában. A képen Szatmári Zoltán körletvezető, Kiss Ákos körletvezető-helyettes és Berta József körletvezető-helyettes. Bálint Jenő felvétele

olyan közel a felszámolás időpontja. Persze előfordulhat, a kormány úgy dönt, hogy ’90-ben bezárja az üzemet. Akkor dugába dől a nyelvtanfolyammal, nyelvvizsgával kapcsolatos tervem. Az igazi gondok a naptól számolom majd. Az az igazság, tilkon azt remélem, nem kerül sor a bányá megszüntetésére. Ha viszont igen, akkor szeretném remélni, nem csak az én dolgom a jövőm, jövőnk további formálása, hanem a fejünk felett ítéletet hirdető kormányé is.

— A jövőmet majdnem kilátástalannak tartom — veszi át a szót Berta József körletvezető-helyettes —, részben azért, mert számolok a vállalat megszűnésével, részben azért is, mert a pályán eddig eltöltött három évem nem biztos, hogy „kell” egy másik bányavállalatnak. Akkor, amikor nagyobb tapasztalattal rendelkező pályatársak is az utcára kerülnek, lesz honnan válogatni bányamérnököt. Mindetől függetlenül, bár én is húzódozom a szénbányától, de ha arra kerül sor, valószínűleg ott jelentkezem majd munkára. A szakközgazdász képesítés megszerzését nem tartom jó ötletnek, mert attól tartok, ha minden úgy jön össze, ahogyan ma kinéz, akkor sokan jelentkeznek majd oda, s gyanítom, végzés után egyszerre sok lesz a foka. Már most úgy látom,

így is elegendő közgazdász képeznek az egyetemek. Arról nem is beszélve, s a munkáltató észjárásával végiggondolva a dolgot, be kell látnom, kisebb értékű az a diploma, amit öt év helyett két év alatt szerez meg az ember. Nyilvánvaló tehát, hogy kiket fognak alkalmazni előbb a munkahelyek, ha közgazdászra lesz szükségük.

— Mindezek ellenére most úgy látom, három variáció közül választhatok, ahogy esik úgy puffan alapon. Vagy elvégzek egy újabb egyetemet, s öt év alatt szerzek egy másik diplomát, vagy kitanulok két év alatt egy jó szakmát. Hogy közben miből élek meg, azt persze ne kérdezze. A másik lehetőség — s számomra a legszimpatikusabb —, hogy legalább egy nyelvvizsgát letéve külföldön helyezkedjek el bányamérnöknek. Hogy kell-e bányamérnök külföldön, nem tudom, de Ausztráliába, egy uránbányába, üsse kő, szívesen elmennék. A harmadik variáció az lehet, hogy egyszerűen elfelejtem a tanult mesterségemet, s bárhol, akármilyen munkára jelentkeztem. Sajnos ez az, ami a három lehetőség közül a legvalószínűbb.

— Hát... igen. Pillanatnyilag, ahogyan a dolgok kinéznek, ez utóbbi biztosan összejön mindegyikünknek. Mert a csodában én sem hiszek.

Az Antonov Ausztriában

Nem sértette meg egy repülőgéppel sem Ausztria légerét, pedig augusztus 27-én a Wiener-Neidstadt melletti Mohranban a gépek nagy része idegen felügyelet alatt. A címben szereplő utasszállító gép négy motorját magyar pilóta, Mohai István irányította. A még ma is csodaszámba menő óriás gép mellett repült gyors F-16-os, PITTSS-Special, FISSELER-STORCH, DC-3, Saab, Augusta és megszámálhatatlan, csodálatos színűben, feliratokban pompázó modell.

A fent említett napon és helyen került ugyanis sor a kilencedik FLUGTÄGNAPRA, elsősorban a VEBRA gyár rendezésében. A modellrepülők mellett természetesen megjelentek az „igazi” repülőgépek és az ejtőernyősök is. E bemutatón első alkalommal képviselte az Ércbányász színeit Mohai István, s jóllehet nagy volt a repülőmodell „felhozatal”, óriás géppel itt is és most is tovább öregbítette a klub jó hírét. Mohai tudásáról, hozzáértéséről, a repülőmodellek megszállott szeretetéről e bemutatón úgy gondolom, nem kell most szólni.

Tény viszont, hogy lelkes modellező társaival, segítőkkel e napon is elismerést aratott. A több ezres hazai közönség az NSZK-beli, a svájci és az osztrák repülőcsodák mellett lelkesen tapsolta végig az Antonov repülését.

A közönség lelkesedéséhez az is hozzátartozik, s mi sem bizonyítja jobban érdeklődésüket, mint az, hogy a több órás parádét közel egyórás zuhogó eső szakította félbe. A közönség maradt, s az ismét előbújó napsütésben bõríz ázva tovább gyönyörködött a látványokban. Abban a modellező bemutatón, amely a messziről jövőnek kaprázatos élményt adott.

Volt olyan, amikor az amerikai légierők Augusta gépeinek kicsinyített mása röpködött a föld felett 5—6 méterrel, felette 5 méterrel egy egyszerű Motoros Autógiró sajátépítésű helikopter, s 20 méterrel odébb egy négyszemélyes JAT-Ranger rótt a köröket. Amikor a kis

kétfedelű — repülő berkekben Gólyának becézett — gép a magasba emelkedett, sokan nem tudták, hogy ennek van valami köze a Duce-hez. Ezt akkor értette meg mindenki, amikor a légtérben megjelent a Fisseler-Storch gép, annak a hasonmása, amelyik annakidején átmentette Olaszországból a németekhez Mussolinit.

A repülőmodellek bemutatója közben jutott arra is idő — ezzel is fokozva a nagyérdemű ámulatát — hogy négyezer méterről színpompás ejtőernyőkkel ugorjanak a parányi modellező pályára a sportolók. Persze mondhatja bárki, hogy nem nagy ügy ejtőernyővel egy ilyen pályára leszállni, sőt még az is érthető talán, hogy e pöttyös pályán landolt, majd a későbbiekben startolt a már előbb említett „mussolini-féle” gép, de az már nem volt semmi, amikor egy hatalmas vitorlázó gép ereszkedett le elegánsan és pontosan a pálya haragoszöld fűvére.

E csomagok után Mohai István arról is mesélt, hogy egy ilyen parádén mennyire szembetűnő a technika óriási fejlődése. Ők, az MHSZ modellezői csak úgy tudnak lépést tartani, hogy irdatlan mennyiségű munkát fektetnek a modellezésbe. Abba a modellezésbe, amit a nyugati modellezők anyagiakban bővelkedve szinte kiráznak a mellényzsebből.

Mohai István — mindezek ellenére — még véletlenül sem irigykedett, s természetesen egyszerűséggel mondta, hogy e bemutatón sok olyan modellező volt, aki egyszerre öt-hat olyan géppel jelent meg, amelynek darabja eléri, sőt meghaladja a háromezer márkát. Igaz, mindehhez azt is hozzátette, hogy az itt megjelentek zömében hétvégi modellezők, akik csupán hobbiból versenyeznek.

Érdekességként, a hobbihoz kapcsolódóan azt is elmondta, hogy a VEBRA gyár igazgatója a szombati edzőnapon, amikor Mohai modelljének egyik motorja rakoncátlanokodott, nem restelt nyakkendősön, a protokollszabályokat felrúgva beállni segíteni, szerelni. **V. T.**

XIII. Országos Bányász lövészbajnokság

A Dorogi Szénbányák Vállalati Szakszervezeti Bizottsága és MHSZ klubja volt a házigazdája a XIII. Országos Bányász Lövészbajnokságnak. Esztergomban augusztus 26-án került sor a versenyre, melyet a BDSZ is támogatott. 15 (4 fős) férfi és 13 (3 fős) női csapat vetélkedett. A nők 2x10 fekvő számot lőttek, míg a férfiak 3x20 összetett számot. Hölgyeink (Ragoncsa Jánosné, Vörös Zsuzsa, Zsigovics Jánosné) nem magas lövedékkel, jó csapatteljesítménnyel, jó csapatteljesítménnyel produkáltak. 485 köreget lőttek és ez elég volt a második helyre. Első lett Kardoskúti csapata 504 körrel, míg a harmadik Oroszlány 478 körrel.

A férfiak izgalmas versenyben vívták ki a csapat bronzérmét (kupát). Az eredmény csak a végén alakult a javunkra. Egyébként az előzetes várakozásnak megfelelően sikerült szerepelnie a Dömötör Ferenc, Szigeti József, Tari Imre és Varga Imre összeállítású négyesünknek. Úgy gondolkodtunk, hogy 480 körrel átlaggal már sikerül a dobogó valamelyik fokán végznie. Számunkra nem volt kedvező a három testhelyzetű lövészet versenykiírása, mert már 1978. évtől leálltunk az ilyen versenyszámokról. Most újra kel-

lett kezdeni a felkészüléssel. A selejtező és edzés-eredmények jobban sikerültek (1976 kör, 1932 és 1921 kör), de az elért 1919 körös csapateredmény így is elég volt a harmadik helyezésre. Az első helyezést a rivális Nagykanizsa csapata lett 1977 körrel, a második Orosháza 1933 körrel.

Egyéni versenyszámban nem sikerült a dobogóra jutni. Az ellenfelek helyzeti előnyben voltak, mert az összetett versenyszámot gyakorolták hosszútávon, erre készültek, és meg is lett az eredménye. Az első három helyezett túljutott a bűvös ötszáz számmon. Az izgalmat még az is fokozta, hogy az úgynevezett technikai értekezleten megtartott sorsoláson csapatunkat — másik két csapat társaságában — ki akarták zárni a fegyverekben lévő más típusú irányzék miatt. De győzött a józan ész és 10:5 arányban javunkra dőlt el a szavazás. Már ezen a területen is élesben megy a küzdelem a pontokért.

A verseny — ettől függetlenül — jól sikerült. Szeretnénk, ha a vállalat életében tovább folytatódhatna a részvételi lehetőség, és a MÉV nevért is megtalálhatnánk az induló csapatok között.

Varga Béla

SPORT ÉRTÉKES HÍREK

Nyugállományba került: Turós János fürdőkezelő, Turós Ferenc fürdőkezelő, Drenkovics István személyzeti vezető, Szívós Lászlóné műszaki rajzoló, Szabó Sándor anyagkiadó, Sajti Mihály akkumulátortöltő, Somogyvári Lajosné műszakjegyző, Kiss Sándor bányamérő (III. sz. bányauzem), Karaszi János személyzeti vezető (IV. sz. bányauzem), Pálffy Norbert főmechanikus, Tarr Ferenc üzemrészesvezető, Jakab Ferenc hegesztő, Marci István gumiszakmunkás, Bogárné László lakatos, Tisztartó István vegyipari szakmunkás, Spreitzer Artur

lakatos, Molnár Ferenc gumiszakmunkás, Kolompár Zoltán betanított munkás, Rozán Imréné portás (Ércdúsító üzem), Máté Ferenc gépkezelő, Márfi Ernő főromester (Kutató-mélyfűrő üzem), Békési János külszíni segédmunkás, Földi Dezső karbantartó lakatos, Battyán István elektrikus, Süveges József erőgépkészítő (Szolgáltató üzem), Turbék László anyagkiadó, Császár Imre gépkezelő, Kántás Elemér portás, Komlódi Ferenc lakatos, dr. Virágh Károly kutatási osztályvezető, Dömse József portás, Schmidt Jánosné betanított munkás, Ruppert Valéria géptávirász (Központ).

Nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük vállalatunknál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez kellemes pihenést és jó egészséget kívánunk. Meghalt: Bálint Sándor vajúr (III. sz. bányauzem), Neuber Ottó aknáshelyettes (IV. sz. bányauzem). Lehócz Árpád portás (Ércdúsító üzem).

Bányásznapi villámtornák

Tizenkét labdarúgócsapat részvételével nagyszabású villámtornát rendeztek szeptember 2-án a Ho Si Minh-parkban. A rendezők 3 négyes csoportra osztották a résztvevőket és a körmérkőzéseket követően alakult ki a döntő mezőnye. A három csoportgyőztes a Kutató-mélyfűrő, a Szolgáltató és az V. üzem csapata jutott a fináléba, amely színvonalas mérkőzéseket és ádáz küzdelmet hozott.

Az első találkozón a fúrócsapat és az V. üzemiek nem bírtak egymással, és gólokkal bővelkedő mérkőzésen 3-3-ra végeztek. Ezt követően a Szolgáltató 1-0-ra verte a bányauzemieket és így a fúrócsapat ellen már egy döntetlen is az első helyet jelentette volna számukra.

Veressék azonban — ha csupán egyetlen góllal is, de — legyőzték a szolgáltatókat, így végül is ök nyerték a tornát, ékesen bizonyítva, hogy az egykori „nagycsapat”, amely néhány évvel ezelőtt sorozat-

ban nyerte a vállalati bajnokságokat és két alkalommal is győzött a Savaria Kupán, még ma is méltó ellenfele a legjobb fiataloknak.

A győztes együttes tagjai: Szabó Ferenc, Szilágyi Géza, Gál Csaba, Darázs János, Veress József és Kolár László.

Ugyanezen a napon délelőtt a kosárlabdázók vetkék birtokukba az 508-as szakmunkásképző intézet tornacsarnokát. A körmérkőzéses rendszerben lebonyolított villámtornán végül is a III. üzem csapata szerelte meg az aranyérmét, a Központ előtt, míg a harmadik helyre a Posta együttese került.

A sakkzók bányásznapi villámtornáját a munkásszálló sakktermében bonyolították le augusztus 29-én. Egyéniben Nógrádi Gábor (Központ) győzött, Solty István (Központ) és Asztalos Ferenc (IV. üzem) előtt, míg a csapatversenyt a Központ nyerte megelőzve a petőcieket.

Asztalitenisz

Nagyszerűen szerepeltek asztaliteniszezőink az augusztus 18-19-én Gyöngyösön megrendezett országos bányász bajnokságon. Aranyérem ugyan ezúttal nem jutott a művészeknek, de valamennyi versenyzőnk díjat nyert a nagyszabású seregszemlén.

A férfi csapatversenyben a győztes Szolnoki Kőolaj csapata mögött a dr. Bárány Imre (EDÜ)—Uzsoki Viktor (III. üzem) kettős szerelte meg a második helyet, míg a Jobb József (Központ)—Szijjártó Győző (V. üzem) páros a dobogó harmadik fokára állhatott. Kitérnően szerepelt női

csapatunk is. A Tukora Istvánné (Központ), Presser Gabriella (Szolgáltató üzem), Simon Lászlóné (Kutató-mélyfűrő üzem) összetételű együttes a Mát-raaljai Szénbányák mögött ezüstérmét szerzett.

Bronzérmes lett a férfiak egyéni versenyében Uzsoki Viktor és ugyancsak a dobogó harmadik fokára állhatott Tukora Istvánné a nők mezőnyében.

Versenyzőink nem csupán eredményességükkel, de sportolói magatartásukkal is kivívták a rendezők elismerését. A sportszerűségi díjat ugyanis a nők mezőnyében Simon Lászlóné, míg a férfiaknál Jobb József érdemelte ki.

SPORT MOZAIKÉ

Vállalatunk nyolcvan dolgozója utazik Killán-telepre az immár hagyományos sportfesztiválra, melyet ez évben szeptember 15 és 17 között rendeznek. Fiataljaink, akik tavaly az öszetett pontversenyt megnyerték, ezúttal is valamennyi versenyszámban rajthoz állnak.

Ugyancsak a jó szereplés reményében várják a városi bajnokság rajtját férfi és női kézilabda csapataink. A szeptember 18-án induló mérkőzés-sorozat érdekessége, hogy ezúttal minden csapat háromszor csap majd össze az ellenfeleivel a körmérkőzéses torna során.

Csaknem félszázan neveztek a Bányász Kupa vállalati teniszbajnokságra. A versenyt ezúttal nem körmérkőzéses, hanem egyenes kieséses rendszerben bonyolítják le a Me-

csék Lakóterületi Sportegyesület műanyag pályáján. A jelek szerint, nem lesz könnyű dolguk a tavalyi győzteseknek. A bajnoki címet védő Bogay Ferenc (Központ), valamint a Bogay—Szabó Győző (III. üzem) párosnak könnyen meggyűlhet a baja az egyre jobban játszó fiatalokkal.

Kitérnően szerepelt a III. üzem csapata a szakszervezeti sportnapok teniszturnáján. Az egész nyáron át tartó versenysorozatban csoportgyőztesek lettek, így jogot nyertek a szeptemberben megrendezendő úgynevezett szuperdöntőn való indulásra.

A hosszúra nyúlt nyári szünetet követően az elmúlt héten megkezdődött a Bányász Kupa vállalati kispályás labdarúgó-bajnokság őszi szezonja. Szeptemberben heti egy alkalommal lépnek pályára a csapatok, de októbertől már minden hétfőn és csütörtökön bajnoki pontokért folyik majd a küzdelem a Ho Si Minh-park salakpályáin.

SORSOLÁS az 1989. évi őszi kispályás labdarúgó bajnokságra

II. játéknap, IX. 14., csütörtök 16 óra: Anyagosztály—Öntőde, V. üzem „A” — Központ, EDÜ—V. üzem „B”; 16.50 óra: III. üzem „A”—IV. üzem fejlesztés, III. üzem „B”—Kutató-mélyfűrő, Szolgáltató—IV. üzem „B”; 17.40 óra: Ifj. Klub—Szálló.

III. játéknap, IX. 21., csütörtök 16 óra: V. üzem „A”—Szálló, EDÜ—Központ, V. üzem „B”—Kutató-mélyfűrő; 16.50 óra: III. üzem „B”—IV. üzem fejlesztés, III. üzem „A”—Szolgáltató, Anyagosztály—IV. üzem „B”.

IV. játéknap, IX. 28., csütörtök 16 óra: IV. üzem fejlesztés—Kutató-mélyfűrő, Ifj. Klub—IV. üzem „B”, EDÜ—Szálló; 16.50 óra: V. üzem „A”—Öntőde, V. üzem „B”—Központ, III. üzem „A”—Anyagosztály.

V. játéknap, X. 2., hétfő 16 óra: III. üzem „A”—Ifj. Klub, III. üzem „B”—Anyagosztály, Központ—Szolgáltató; 16.50 óra: V. üzem „A”—IV. üzem „B”, EDÜ—Öntőde, IV. üzem fejlesztés—Szolgáltató.

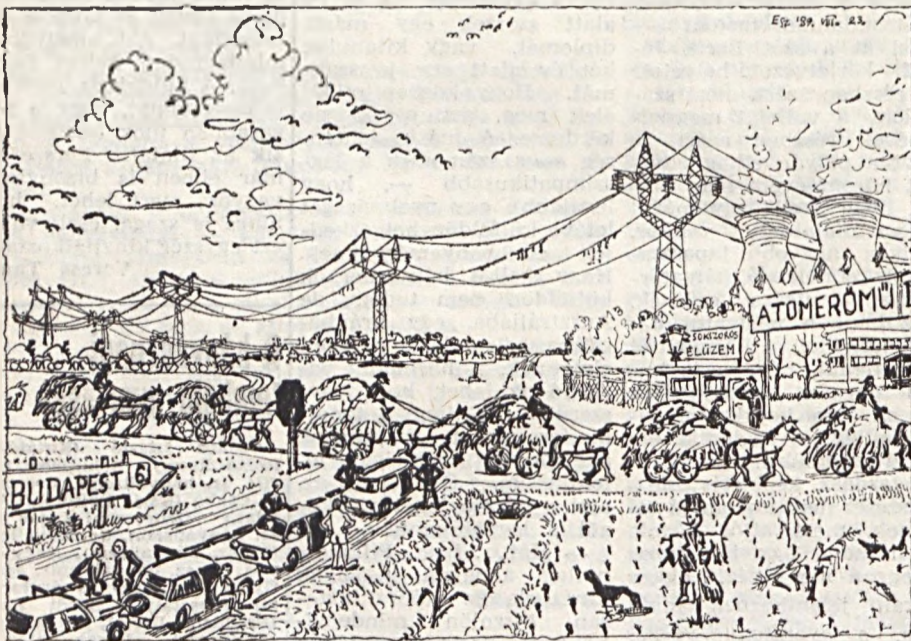
VI. játéknap, X. 5., csütörtök 16 óra: EDÜ—IV. üzem „B”, Központ—Szál-

ló, III. üzem „B”—Ifj. Klub; 16.50 óra: Szolgáltató—Kutató-mélyfűrő, V. üzem „B”—Öntőde, III. üzem „A”—V. üzem „A”.

VII. játéknap, X. 9., hétfő 16 óra: IV. üzem fejlesztés—Ifj. Klub, V. üzem „B”—IV. üzem „B”, III. üzem „B”—V. üzem „A”; 16.50 óra: Szálló—Kutató-mélyfűrő, Szolgáltató—Anyagosztály, Központ—Öntőde.

VIII. játéknap, X. 12., csütörtök 16 óra: III. üzem „A”—V. üzem „B”, IV. üzem fejlesztés—V. üzem „A”, Anyagosztály—Kutató-mélyfűrő; 16.50 óra: III. üzem „B”—EDÜ, Szálló—Öntőde, Szolgáltató—Ifj. Klub.

Kép a jövőből

Egyik autós: — Hová viszik ezt a sok kukoricaszárat? Másik autós: — Hát, valamivel fűteni kell az erőművet?!

Előd Szaniszló rajza